

नयाँ सन्दर्भ साप्ताहिक

Naya Sandarbha Weekly

सबैको रोजाई
मेची अञ्चल मै एक मात्र
सबै रोगहरुको भरपर्दो उपचारका लागि
अत्याधुनिक उपकरण जडित
चिकित्सा प्रतिष्ठान
अध्यक्ष : गोपालकुमार बस्नेत
विर्तासिटी हस्पिटल
विर्तामोड, भन्पा

वर्ष : २५ अंक : २५ पृष्ठ ६ भद्रपुर वि.सं. २०७७ फागुन १६ (February 28, 2021) नेपाल संवत् १९४९ मूल्य : रु.१०।-

नयाँ सरकार गठनको खेल सुरु

काठमाडौं । संसद विघटन समीचीन अदालतले बदर गरेपछि नयाँ सरकार गठनको खेल सुरु भएको छ । सत्ता समीकरणका लागि नेताहरूले जोड घटाउ थालिसकेका छन् । संसद विघटनपछि विभाजित नेकपाको अध्यक्षद्वय पुष्पकमल दाहाल प्रचण्ड र माधवकुमार नेपालले प्रतिपक्षी दलसँग सत्ता सहकार्यको प्रस्ताव अघि बढाएका हुन् ।

नेताहरूलाई पेरीसडाँडामा बोलाएर सकारात्मक भएको दाबी गर्दै आफ्नो बिहीबारै छलफल गरेका छन् । प्रचण्ड(

माधव पक्षले दुवै पार्टीसँगको छलफल संसद पुनःस्थापना भएपछि कांग्रेसमा

तीन धार देखिएको छ । सभापति देउवा पक्ष प्रचण्ड(माधव पक्ष वा प्रधानमन्त्री ओलीसँग आफ्नो फाइदा पुगेर सरकारमा जान खोजेका उनी निकट स्रोत बताउँछ । तर, बरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेल सरकारमा गएपनि प्रचण्ड(माधव पक्षसँग मात्रै जानुपर्ने मत राखिरहेका छन् । यता, अर्का नेता कृष्णप्रसाद सिटौला पक्षले सरकारमा जाने नहुने मत जाहेर गरिरहेका छन् । कांग्रेस सहमहामन्त्री डा. प्रकाशशरण महत तत्कालै सत्ता सहकार्य हुनसक्ने ठाउँ देखेनन् । 'उहाँहरू अहिलेसम्म एउटै पार्टीमा हुनुहुन्छ । पार्टी विभाजन नै भएको छैन' उनले भने, 'सरकार सञ्चालनमा उहाँहरूको आफ्नै मत पुनसकछ । त्यसैले हामीले अहिलेसम्म औपचारिक निर्णय गरेर सरकारमा

जान्छौं भन्दैनौं ।' नेकपाको दुवै पक्षबाट प्रस्ताव आएको भएपनि सरकार सञ्चालनमा कांग्रेस कतैपनि नजाने उनको तर्क छ । 'अब पार्टीको बैठक बस्दै छ । त्यसले के निर्णय गर्छ हेर्न बाँकी छ' उनले भने ।

प्रचण्ड-माधव पक्षले जसपाका अध्यक्ष महन्थ ठाकुर, वरिष्ठ नेता राजेन्द्र महतो र राजेन्द्र श्रेष्ठसँग बिहीबार छलफल गरेका छन् । छलफलमा जसपाका नेताहरूले सरकारमा सहभागी हुनका लागि केही सर्त अगाडि सारेका छन् । छलफलको सुरुमै प्रचण्ड-माधवलाई

कुन पार्टीको हो भन्दै प्रश्न गरेको बरिष्ठ नेता राजेन्द्र महतोले बताए । 'संविधान जारी गर्ने बेलामा प्रतिगमन भएको थियो । उहाँहरूले कांग्रेससँग मिलेर मधेशी दललाई एकल पार्नुभएको थियो' उनले भने, संविधान संशोधन र हाम्रा बन्दी साथीहरूलाई फुकुवा गर्नुपर्छ । त्यसपछि मात्रै सत्ता सहकार्यको प्रस्तावमा छलफल गर्न सकिन्छ ।' प्रधानमन्त्री ओलीले प्रतिगमनको बाटो अगाडि हुनाले सरकारमा सहभागी हुनका लागि अब सत्ता सहकार्यबारे त्यता नसोचेको जसपा नेता रामबाबु यादव बताउँछन् । 'प्रचण्ड-माधव पक्षबाट सत्ता सहकार्य प्रस्ताव आएको छ । ओली पक्षबाट पनि आउला' उनले भने, 'अर्को पक्षसँग सत्ता सहकार्यको सम्भावना रहे पनि ओली पक्षसँग कुनै पनि हालतमा सत्ता सहकार्य हुन ।' ओलीसँग पहिले पनि सहकार्य गर्दा आफ्नो स्वार्थको लागि मात्रै प्रयोग गरेको उनको तर्क छ । 'उहाँले संविधान संशोधनको शर्तसहित सरकारमा हाम्रो पार्टी गएको थियो । तर, सरकारमा गएपछि उहाँले कहिल्यै हाम्रो एजेण्डा सोच्नुभएन' उनले भने । प्रचण्ड-माधव पक्षले आफ्नो पार्टीको एजेण्डा पुरा गर्ने शर्त राखे सरकारमा जान सकिने उनले बताए ।

पाँच वटा सशस्त्र प्रहरीको बोर्डर आउटपोस्ट स्थापना

सन्दर्भ समाचारदाता मेचीनगर । भन्पा एके पटक पाँच वटा सशस्त्र प्रहरीको बोर्डर आउट पोस्ट (बिओपी) स्थापना गरिएको छ । सीमा क्षेत्रको शान्ति सुरक्षा मजबुत बनाउने उद्देश्यले बोर्डर आउट पोस्ट (बिओपी) स्थापना गरिएको हो । योसँगै जिल्लामा सशस्त्र प्रहरीको बिओपीको सङ्ख्या १७ पुगेको छ ।

उद्घाटन समारोहमा डिआइजी दाहालले मेचीनगर नगरपालिका(१) स्थित त्रिरीड, भद्रपुर नगरपालिका(३) स्थित महेशपुर, भन्पा गाउँपालिकाको पन्थापाडा र गौरीगञ्जको आमगाछीमा सशस्त्र प्रहरीको बोर्डर आउट पोस्टको उद्घाटन भएको घोषणा समेत गरेका थिए । प्रत्येक बिओपीमा प्रहरी निरीक्षक वा प्रहरी नायव निरीक्षकको कमान्डमा २५ जना सुरक्षाकर्मी खटाइने बताए । यसअघि भन्पाको बाहुनडाँगी, काँकडभिट्टा, ज्यामिरगढी, पाठामारी, केचना, भागदुब्बा, टाघनदुब्बा, गौरीगञ्ज, घेरावारि, कुञ्जीवारि, भद्रपुर र पृथ्वीनगर गरी १२ वटा बिओपी स्थापना भइसकेको छ ।

भन्पा स्पोर्ट्स अर्वाड २०७६ सार्वजनिक बिर्तामोड । भन्पा स्पोर्ट्स अर्वाड २०७६ मनोनयनमा परेका भन्पाका खेल प्रतिभा सार्वजनिक गरिएको छ । सोमबार बिर्तामोडमा पत्रकार सम्मेलन गरेर नेपाल खेलकुद पत्रकार मञ्च (एनएसजेएफ) जिल्ला समन्वय शाखा भन्पाले अर्वाडको चौथो संस्करणको मनोनयनमा परेका चार विधाका खेल प्रतिभा सार्वजनिक गरेको हो ।

'भन्पा स्पोर्ट्स अर्वाड' चौथो संस्करणका लागि विभिन्न चार विधामा प्रत्येक विधामा तीनतीनजना र दुई विधामा छनोट समितिले प्रतिभाको लोकप्रियताको आधारमा एकएकजना सिधै छनोट गरेको प्रतिभा छनोट समितिका संयोजक सचिit आनन्द सुब्बाले जानकारी दिए ।

वर्ष उत्कृष्ट खेलाडी पुरुषमा अनन्त तामाड -फुटबल, सेसेहाड आडेम्बे - फुटबल । छिरिङ गुरुङ -फुटबल, वर्ष उत्कृष्ट खेलाडी महिलामा जुनी राई

भद्रपुर नगरपालिका नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
भद्रपुर (भन्पा) प्रदेश नं. १ को

जनहितमा जारी सूचना

- मिसावट गरिएका, सडेगलेका तथा अस्वास्थ्यकर खानेकुरा नखाऔं ।
- सडक तथा सार्वजनिक स्थानमा छाडा रुपमा चौपायाहरू नछोडी सभ्य नागरिकको पहिचान दिऔं ।
- सडक तथा पेटी-किनारमा आवगमनमा अवरोध हुने गरी निर्माण सामग्री नराखौं ।
- बालबालिकालाई काममा होइन, विद्यालय पठाऔं ।
- सार्वजनिक स्थलमा जताततै फोहोरमैला नफालौं ।
- आफ्नो घर वरपर विरुवा रोपी हरित नगरीको रुपमा विकास गरौं ।

अर्जुनधारा नगरपालिकाको कार्यालय
शनिश्चरे (भन्पा) प्रदेश नं. १ को

जनहितमा जारी सूचना

- मिसावट गरिएका, सडेगलेका तथा अस्वास्थ्यकर खानेकुरा नखाऔं ।
- सडक तथा सार्वजनिक स्थानमा छाडा रुपमा चौपायाहरू नछोडी सभ्य नागरिकको पहिचान दिऔं ।
- सडक तथा पेटी-किनारमा आवगमनमा अवरोध हुने गरी निर्माण सामग्री नराखौं ।
- बालबालिकालाई काममा होइन, विद्यालय पठाऔं ।
- सार्वजनिक स्थलमा जताततै फोहोरमैला नफालौं ।
- आफ्नो घर वरपर विरुवा रोपी हरित नगरीको रुपमा विकास गरौं ।

रोशनी ज्वेलर्स भद्रपुर-१० (बजार लाईन), चन्द्रगढी
प्रो. रञ्जु साह/ मुकेश साह

२४ कारेट सम्पर्क : ९८६३६१४२७०

यहाँ हरेक हिलान्जका सुन र चाँदीका यद्दाहरू प्यारितीयक सुन यद्दाहरू ।

सुनगाभा सपिङ्ग सेन्टर भद्रपुर-१०, भन्पा
सेन्चुरी बैंक तल ०२३४५५६७२
निरज निरौला ९८५२६२०२७७

घर तथा अफिस डेकोरेसन तथा फर्निचिङ्ग सामग्रीको थोक तथा खुद्रा विक्रेता

जनताले सरकारमा जाने म्यान्डेट दिएकै छैन : गगन थापा

प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीको प्रतिनिधि सभा विघटन गर्ने निर्णयलाई सबीच अदालतले बदर गरिदिएपछि नेपाली राजनीतिको केन्द्रमा फेरि नेपाली कांग्रेस आइपुगेको छ । अब बन्ने सरकारको नेतृत्व आफैले गर्ने, सरकार बनाउन अरुलाई सहयोग गर्ने कि प्रतिपक्षकै भूमिकामा बस्ने भन्नेबारे कांग्रेसभित्र र बाहिर बहस चलिरहेको छ ।

अब कांग्रेस कसरी अगाडि बढ्छ ? भावी राजनीतिमा उसको भूमिका कस्तो रहन्छ ? प्रस्तुत छ, यिनै प्रश्नको सेरोफेरोमा कांग्रेस केन्द्रीय सदस्य गगन थापासँग संचारकर्मी प्रश्न पोखेरलेले गरेको कुराकानीको सम्पादित अंश नैकपाका दुबै पक्षले अहिले कांग्रेससँग सहयोग मागिरहेका छन्, के सहयोग मागेका हुन् ?

—हामीले पनि सहयोग मागेको भन्नेमात्र सुनेको हो । अनुमान लगाउँदा, सत्ता समीकरणमा सँगै बसौं । सरकारमा सँगै बसौं भन्ने नै होला भन्ने अनुमान लगाउन सकिन्छ ।

प्रचण्ड(नेपाल) नेकपाको एउटा समूह छ । बेग्लै पार्टी छैन । यसलाई तपाईंले कसरी हेर्नुभएको छ ?

—हाम्रो लागि नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेकपा अहिले पनि एउटै छ । नेकपाभित्र विवाद छ । सडकमा विवाद छलाखुल्ल भएको छ । पुस ५ पछि विवादले सीमा नाघेको थियो । वैधानिक रूपमा नेकपा एउटै छ भन्ने ख्याल कांग्रेसले राखेर त्यसका आधारमा धारणा बनाउनुपर्छ । सबीचले प्रतिनिधि सभा पुनर्स्थापना गरेपछि त पुस ५ अघिकै अवस्थामा नेकपा छ ।

पार्टी बेलाबेलै नभएसम्म सहयोग, छलफल र अफरका केही अर्थ छन् र ?

—हामी प्रयोग भइरहेका छौं कि भनेर पहिले पनि मैले भनेको थिएँ । अहिले पनि नेकपाका एउटा समूहले अर्को समूहलाई आफ्ना कुरा स्थापित गर्न र भेटघाटबाट एकअर्कालाई तर्साउन खोजेकोजस्तो देखिन्छ ।

नेकपाका लागि हामी प्रयोग भइरहेका छौं भन्ने कांग्रेसलाई लागेको छ कि

छैन ?

—कांग्रेसले संविधानको रक्षा गर्ने र विधिको शासन कायम गर्ने कुरामा केही चुक्यौंजस्तो लाग्छ । यता काजु उता किसिमस भन्ने बस्थो भने फेरि त्यसकै निरन्तरता हुन्छ । हामी अष्टेरोबाट बाहिर निस्केंका छौं, देशलाई विकास चाहियो । नेकपाले विकास दिन सक्दैन भने कांग्रेसको भूमिका आउँछ, हामीले विकास दिने हो । विकास दिनेबारे हाम्रो भूमिका हुन्छ तर सरकार चलाउने वा सरकारमा बस्ने हामीलाई म्यान्डेट नै छैन । यो अवधि नेकपाले खेर फाल्दो, कांग्रेसले प्रतिपक्षी भूमिका खेल्ने र निर्वाचनको तयारी गरेर निराश

—संसद गगन थापा

भएका जनतालाई कांग्रेसले नयाँ योजना, कार्यक्रम, सोच र संकल्पका साथ जानुपर्छ । जनमतपछि एकमतको सरकार पाँच वर्ष चलाउँछौं भन्ने सोच कांग्रेसले राख्नुपर्छ । यता हो कि उता हो कि भनेर भित्री दाउका पछि लाम हुन्छ ।

सभापति शेरबहादुर देउवाले नेकपा भित्रको भगडाको असर कांग्रेसमा पर्यो भन्नुभएको थियो । केही संकेत पाउनु भएको छ ?

—कांग्रेसमा यसबीचमा प्रष्ट मतभिन्नता देखियो । ढाकछोप गर्नु जरूरी छैन, अलमलमा पर्नु हुँदैनथ्यो । प्रधानमन्त्रीको कदम असवैधानिक र अलोकतान्त्रिक भनेर हामीले निर्णय गरेपछि त्यहीअनुसार जानुपर्छो चुनाव हुन्छ हुन्छ भन्न हुनथ्यो । अर्को कुरा हामी सरकारमा जानेबारे च्याँचे दाउ

हान्न हुन् । जनताले हामीलाई त्यो म्यान्डेट दिएकै छैन । बरु हामीले अर्को आमनिर्वाचनको तयारी गर्नुपर्छ । निर्वाचनको कुरा गर्नुभयो, कुन सरकारले निर्वाचन गराउँछ ?

—प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले प्रधानमन्त्रीमा निरन्तरता दिने योग्यता सबै गुमाइसक्नुभयो । यो संसदले कुनै न कुनै सरकार त बनाउँछ । हामी सरकारमा जाने होइन । हामीले नेतृत्व गर्ने होइन । तर विकास दिनुपर्ने हुन सक्छ । के गर्दा संविधान जोगाउने कुरामा मद्दत पुग्न सक्छ भन्ने हामीले हेर्ने हो । पहिले नेकपाले आफ्नो कुरा टुंग्याउनुपर्छ । नेकपा नै आत्मआलोचना गरेर देशी विदेशी शक्तिको षड्यन्त्र थियो, क्रान्तिकारी कमरेडहरू एक हुनुपर्छ भनेर लड्नु खाँदो नाच्दो गाउँदै आउनुभयो र हामी एक भयौं भन्नुभयो भने अहिलेदेखि कांग्रेस यता जाने उता जाने भनेर बेकारमा टाउको किन दुखाउने ?

बरु कांग्रेसले आफ्नो पोजिसन तय गर्नुपर्छ । हामी जुनसुकै परिस्थितिमा सरकारमा जानौं । कसैलाई सहयोग गरौंला । तर हामी जानौं । हामी अर्को निर्वाचनको तयारी गर्छौं । अहिले सबैजना कांग्रेस के गर्छ भनिहेका छन् । अहिले नेकपा कसरी जान्छ भन्ने कुरा महत्वपूर्ण हो ।

फागुन २४ मा प्रतिनिधि सभा बैठक बस्दैछ । नेकपा यही अवस्थामा संसदमा गयो भने परिदृश्य के होला ? —अनुमान गर्न गाह्रो छ । उहाँहरूले एकअर्काको कारवाही गरेको दलबाट निकालेको अवस्था छ । यी सबै कुरा निरूपण नभई संसदमा आयो भने त्यसै अनुमान लगाउन गाह्रो छ । यसबीचमा प्रचण्ड(नेपाल)ले निर्वाचन आयोगमा राखेका माग पूरा गरिदियो भने यी सबै कुरा हामीले हेर्ने हो ।

नेकपा भित्रबाट ओलीलाई प्रधानमन्त्रीलाई हटाएर अर्को प्रधानमन्त्री बन्ने अवस्था देख्नुहुन्छ कि हुन्छ ?

—त्यो हुन सक्छ । हामी प्रतिपक्षमा बस्ने हो । हेर्ने हो ।

केही गरी नयाँ सरकार बनेन भने ओलीकै नेतृत्वमा चुनावमा जान कांग्रेस तयार हुन्छ कि हुँदैन क ?

—प्रधानमन्त्री ओलीले अब प्रधानमन्त्री ओलीका रूपमा काम गर्ने वैद्यता केही पनि राख्नुहुन भने मेरो ठहर हो । प्रधानमन्त्रीले राजीनामा दिनुपर्छ । नेकपाले अविश्वास प्रस्ताव ल्याउने र प्रधानमन्त्री बदलिने अवस्था छ ।

प्रधानमन्त्री ओलीले छुट्टै पार्टी बनाउनुभयो भने त्यसबेला कांग्रेस सरकारको नेतृत्व पाएर लिन्छ कि लिँदैन ?

—हामी सरकारमा जान तयार हुनुहुन्छ । प्रधानमन्त्री ओलीले शासन गर्ने वैद्यता गुमाइसक्नुभएको छ । उहाँसँग फाइदा हुन्छ भनेर हामी समीकरणमा गयौं भने त त्यो आत्मघाती हुन्छ पार्टीलाई दीर्घकालीन क्षति हुन्छ ।

नेकपाभित्र विवाद भएको मौकामा कांग्रेसले किन फाइदा नलिने भन्ने मत पनि छ नि ?

—हो फाइदा लिनुपर्छ । फाइदा लिने भनेको नेपालमा कम्युनिष्टको संख्या घटाएर कांग्रेसको संख्या बढाउने । कम्युनिष्ट पार्टी एक नै होओस् त्यसलाई परास्त गर्न संगठन निर्माण र जनविश्वास निर्माण गर्ने बेला हो यो । केही मन्त्रालय लिएर लुटुपुट गरेर आठ महिना प्रधानमन्त्री भएर पार्टीलाई फाइदा हुन्छ ।

अबको चुनावपछि सरकार चलाउने भन्न खोज्नुभएको हो ?

विभिन्न जातका फूलका किरावा तथा किउविजनका लागि हामीलाई सम्मन्वहोस् ।
न्यू उदेश नर्सरी
भद्रपुर-८, भापा

जोडिबल : शिखा खरेल

विद्यार्थी, शिक्षक, कर्मचारी
परिचय-पत्रको लागि
कम्प्युटर प्वाइन्ट चन्द्रगढी
भद्रपुर-७ (चन्द्रगढी), भापा
सम्पर्क : ०२३४५५७०६

अर्गानिक चिया पिउँ, स्वास्थ्य जीवन जिउँ

ग्लिनहिल टी हाउस

अर्गानिक ग्लिन टी
गोल्डेन टी
हवाईट टी
अथॉडक्स टी
हामी कहाँ यी सामग्री सुपथ मुल्यमा उपलब्ध छन्

सम्पर्क : ९८५२६४६४९०, ९८४२६४६४९०

उत्पादक : ग्लिनहिल अथॉडक्स चिया प्रसोधन उद्योग, साबेजुङ-४, इलाम

निर्माण जगतमा
मजबुद नाम
मनषा सिमेन्ट

वित्तमोड नगरपालिका
वित्तमोड (भापा) प्रदेश नं. १ को
जनहितमा जारी सन्देश
“पूर्वाधार नगर, विषादिरहित कृषि र व्यवसायको अभिवृद्धि सभ्य र स्वास्थ्य नागरिक वित्तमोड नगरपालिकाको समृद्धि”

- सडकको अधिकार क्षेत्रभित्र निर्माण सामग्री नराखौं ।
- घर निर्माण गर्दा इजाजत लिएरमात्र निर्माण कार्य शुरू गर्नु
- भवन निर्माण गर्दा नगरपालिकाले स्वीकृत गरेको मापदण्डभित्र कम्तीमा २ वटा किरावा रोपण गर्नु । जग्गा खण्डीकरण गर्दा नगरपालिकाको पूर्व स्वीकृत लिनु अनिवार्य छ ।

निर्माण जगतमा
एक मजबुद शक्ति
ने.गु.नं. ३८५
गोरखकाली सिमेन्ट
AN ISO 9001:2008 CERTIFIED COMPANY
ISO 9001:2008
Reg. No. RQ977/6760

नेपाल स्वर्णकला भवन
भद्रपुर-६ (भापा)
फोन नं. : ०२३-५२०३५५
म्यानेजिङ्ग डाइरेक्टर
सुभाषरत्न शाक्य
यहाँ हरेक डिजाइनका सुन र चाँदीका गहनाहरू ग्यारेन्टीका साथ बनाइन्छ ।
विहीवार पसल बन्द रहने छ ।

ओम साई पाथीभरा हस्पिटल प्रा.लि. भद्रपुरमा अब थप नयाँ सेवासहित

- ❖ ल्याप्रोकोपी सर्जरी सेवा ❖ स्त्री तथा प्रसूति रोग विशेषज्ञ सेवा ❖ नाक, कान तथा घाँटी रोग विशेषज्ञ सेवा
- ❖ फिजिअसियन विशेषज्ञ सेवा ❖ दन्त रोग विशेषज्ञ सेवा
- ❖ डायलाइसिस सेवा र डायलाइसिस गर्नु पर्दा लगाईने फिस्टुला सेवा ❖ बाल तथा नवजात शिशुरोग विशेषज्ञ सेवा
- ❖ मानसिक तथा स्नायुरोग विशेषज्ञ सेवा ❖ छाला, यौन तथा कुष्ठरोग विशेषज्ञ सेवा
- ❖ भिडियो एक्स-रे सेवा ❖ मट्टको इंसीजी तथा इको कार्डियोग्राफी सेवा ❖ पेटको इण्डोस्कोपी सेवा
- ❖ फिजियोथेरापी सेवा ❖ एसी क्यावीन तथा जनरल क्यावीन रुम सेवा
- ❖ चौबिसै घण्टे सेवा ❖ इमरजेन्सी सेवा, सिटी स्क््यान सेवा, डिजिटल एक्स-रे सेवा, प्यापोलोजी (त्याब) सेवा, फार्मसी सेवा, एम्बलेन्स सेवा

भद्रपुर-९, सगरमाथा चौक, भापा, फोन नं. : ०२३-४५६५८९, ४५६९८९ मो. नं. : ९८५२६७८८२०

नयाँ सन्दर्भ साप्ताहिक । प्रकाशक तथा सम्पादक : गोविन्द चन्द्र छेत्री ९८४२६३७०८४ । कार्यकारी सम्पादक : द्रोण अधिकारी ९८४२६२८७६९ । कार्यालय : भद्रपुर-८, भापा, ०२३५२००६३

सह-सम्पादक : विगम श्रेष्ठ ९८०४५९६३२९ । कम्प्युटर:अलिसा श्रेष्ठ । वेनाम सुब्बा । Email : nayasandarva@gmail.com मुद्रण राजु अफसेट प्रिन्टिङ्ग प्रेस, बुद्धशान्ति

सम्पादकीय

अहमताको पराजय हुनु पर्छ

नेपाली राजनीतिक इतिहासमा अस्थिर राजनीतिको शूत्रपात जनताले बढी विश्वास गरेका नेताबाट हुने गरेको छ । २००७ सालयताका हरेक परिवर्तनमा साथ दिएका नेपाली जनताले आफैँले विश्वास गरेका राजनीतिक पात्रबाट अस्थिरता भोग्न बाध्य बनिनु परेको इतिहास ताजे छ । पछिल्लोपटक संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापित गर्ने चरणमा पहिलो निर्वाचनमा नेपाली नागरिकले अधिक विश्वास गरेका खड्गप्रसाद शर्मा ओलीले संविधानमाथि धावा बोल्दै नभएको अधिकार प्रयोगको प्रयास गरी राजनीतिलाई अस्थिर बाटो लगाउने प्रयासको थालनी गरेका थिए । अत्याधिक बहुमत प्राप्त दलका नेताको रूपमा देशको नेतृत्व गरिरहेका प्रधानमन्त्री ओलीले नेपालीको विश्वासलाई लत्याउने प्रयास स्वरूप संसद विघटन गरेका हुन् । संविधानको बरिखलाप गरेर शासन चलाइरहेका ओलीको कदममा सम्मानित अदालतले औपचारिकरूपमा 'ब्रेक' लगाइदिएको छ । प्रधानमन्त्री ओलीले पुस ५ गते संविधानमै नभएको अधिकार प्रयोग गरेर प्रतिनिधिसभा भंग गरेका थिए । ओलीको कदम असंवैधानिक भएको ठहर गर्दै सर्वोच्च अदालतले निर्मित नै तोकेर १३ दिनभित्र प्रतिनिधिसभाको बैठक बोलाउन प्रधानमन्त्री र राष्ट्रपति कार्यालयलाई आदेश समेत दिएको छ । संसद बैठकको समय सीमा नै तोकेर सर्वोच्च अदालतले केपी ओलीबाट हुन सक्ने सम्भावित षडयन्त्रलाई रोक्ने प्रयास गरेको छ । सर्वोच्चको आदेशसँगै प्रधानमन्त्री र राष्ट्रपति कार्यालय सामु नैतिक र राजनीतिक प्रश्न उठेको छ । अब प्रधानमन्त्री ओलीलाई सरकारमा बस्ने संवैधानिक, राजनीतिक र नैतिक अधिकार माथि प्रश्न चिन्ह (?) खडा भए पनि उनको नैतिक चरित्र देखिएको छैन ।

यदि सर्वोच्चले ओलीको निर्णय सदर गरेको भए नेपाल एउटा ठूलो संवैधानिक र राजनीतिक संकटमा जाने निश्चित थियो । तर, अदालतले मुलुकलाई संवैधानिक बाटोमा फर्काउने ऐतिहासिक निर्णय लिएको छ । यसमा नेपालको न्यायालय धन्यवादको पात्र बनेको छ । संवैधानिक इजलासका ५ जना न्यायमूर्तिहरू एकमत भएर संविधानको रक्षार्थ उभिएका छन् । वर्तमान संविधानले प्रधानमन्त्रीलाई धारा ७६ (७) बाहेक अन्यत्रबाट संसद विघटनको अधिकार नै दिएको थिएन । त्यसैले अदालतको फैसला अपेक्षित र स्वाभाविक देखिन्छ । सर्वोच्चले पुनर्स्थापना मात्र गरेको छैन, हामीले २०७२ सालपछि अपनाएको व्यवस्था परम्परागत संसदीय व्यवस्था होइन, सुधारिएको व्यवस्था हो भन्ने व्याख्या पनि गरेको छ । सर्वोच्चले प्रधानमन्त्रीले टेकेका सबै आधारलाई खारेज गरेको छ । त्यसैले यो आदेशसँगै प्रधानमन्त्री र राष्ट्रपति कार्यालय सामु नैतिक र राजनीतिक प्रश्न खडा भएको हो । के अब यो आदेशसँगै प्रधानमन्त्री केपी ओलीलाई सरकारमा बस्ने संवैधानिक, राजनीतिक र नैतिक आधार सहितको अधिकार छ त ? अवश्य छैन । यसैकारण ओलीले अब सरकारमा बस्ने नैतिक हिसयत गुमाएका छन् । विगत तीन वर्षमा ओलीले प्रतिनिधि सभालाई अपमान गरेका धेरै उदाहरण छन् । पुस ५ मा प्रतिनिधिसभा भंग भए पनि उनले संसदको निरन्तर अपमान गरे । राज्य शक्ति दुरुपयोग गर्दै अन्य निकायलाई धम्क्याउने र प्रभावका राख्ने काम गरेर शक्ति सन्तुलनको सिद्धान्तलाई खलल पुऱ्याउने काम पनि गरे । ओलीका सामु एउटै विकल्प भनेको नैतिकताका आधारमा तत्कालै राजीनामा दिनु हो । अबको राजनीतिक बाटो जनताको नासो प्रतिनिधि सभाले नै निर्धारण गर्नेछ । कसलाई प्रधानमन्त्री बनाउने भन्ने पनि जनप्रतिनिधिहरूकै अधिकार क्षेत्रभित्रको विषय हो ।

ओली सरकारको प्रतिगमन प्रयास परास्त भएको छ । मुलुकको भविष्य राम्रो बनाउने जिम्मेवारी पुनर्गठित प्रतिनिधिसभाको काँधमा आएको छ । संसदमा प्रतिनिधित्व गर्ने दलहरूको काँधमा आएको छ । संसदमा रहेका दलहरूले आफूलाई जनभावना अनुरूप अगाडि बढाउन आवश्यक छ । संसद पुनर्स्थापना भयो भने फोहोरी खेल हुन्छ भन्ने ओलीको आरोपलाई गलत सावित गर्ने गरी दलहरूले काम गर्नु पर्दछ । दुई महिनायता निरन्तर सडकमा नागरिकहरूले उठाएका मुद्दालाई संसद र भावी सरकारले ध्यान दिन अपरिहार्य छ । संसदीय व्यवस्था फोहोरी खेल होइन जहाँ खसी बोका जसरी जनताका प्रतिनिधि सरकार बनाउन र गिराउन केनबेच हुन सक्दैनन् भन्ने सन्देश दिन पनि संसद सफल हुनु पर्दछ । देशको शासन सत्तामा लोकतन्त्रको खास्टो ओढेर तानाशाह बन्ने प्रवृत्ति सधैँका लागि अन्त्य गर्न सुधारिएको संसदीय प्रणाली सफल हुनु पर्दछ अनि मात्र नेपालबाट सधैँका लागि अहमता बोकेको ओलीवादको पराजय भएको देखिने छ ।

म तिमीलाई टिमी भन्छु, अरूलाई किन तेन्सन !

-सविना श्रेष्ठ
"मेरो जिब्रोले, टु र तु को फरक जान्दैनथ्यो

ड र द, ध र ढ, ठ र थ बीचको दुरी मान्दैनथ्यो

त्यसैले तिमी आकाशमा टिमटिम गर्ने टिमी बन्दैन्थ्यो

ढोका सधैं एक ढोका थियो
दराजमा सधैं डर को राज थियो ।।।"

कवि उज्ज्वला महर्जनको "जिब्रो" शीर्षकको यो कविताले नेवार समुदायको साझा समस्या प्रतिबिम्बित गर्छ । घरमा नेवार भाषा बोलेर हुर्केको काठमाडौँको एउटा सिंगो पुस्ता टु र तु को विभेद नजानेर स्कुलका कक्षाकोठादेखि अफिसका साथीभाइमाफ्र हँसोको पात्र बन्यो । उसलाई लाग्यो, यो विभेदको कारण उसले बोल्ने मातृभाषा हो । त्यही भएर आफूले भोगेको विभेद नयाँ पुस्तामा नसरोस् भनेर उनीहरू मातृभाषा हस्तान्तरण गर्न धुकचुक मान्छन् । अंग्रेजी मज्जाले बोलन जान्ने आजको पुस्ता आफ्नै मातृभाषा बोल्न अनकनाउँछ । आखिर किन नेपालीमा बोल्ने तु नेवार हरूको निर्मित टु र टिमी, टिमी भएको होला ? हामीले यसबारे नेपाल लिपि गुठीका प्रशिक्षक पवित्रा कसा:सँग कुराकानी गरेका छौं, जो नेपाल लिपि र भाषा सिकाउँछन् ।

नेपाली भाषा अर्थात् खस भाषा भारूपेली आर्य भाषाअन्तर्गत पर्छ भने नेपाल भाषा चाइनी-बर्मिज । जति बेला भारतमा देवनागरी लिपि विकास भयो, त्यही समयतिर नेपालमा नेपाल भाषाको भुजिमोल लिपि विकास हुन थाल्यो । यहाँको लिपि र भारतको लिपिमा कतै(कतै अक्षर मिलेको देखिन्छ । तर, बाह्यरी लेख्दा जति बेला एकार, औकार र इकार आउँछ, त्यति बेला नेपाल भाषामा अक्षरहरू जोडिएर संयुक्त अक्षर लेखिन्छ । यसले दुवै लिपिलाई फरक बनाउँछ । तिनको भिन्नता र मैलिकता यहाँनिर छुट्टिन्छ ।

भाषाको यात्रा देशको राजनीतिक उथलपुथलसँगै परिवर्तन भएका छन् । किराँत, लिच्छवि, मल्ल, शाह, राणाकालहरूमा शासक परिवर्तन हुँदै जाँदा राज्यसत्ताले बोल्ने भाषाको प्रभाव जनस्तरमा पनि बढ्दै गयो । त्यही क्रममा नेपाल भाषाभित्र अन्य संस्कृतिहरू मिसिन पुगे । "नेपाल भाषामा संस्कृतका शब्द पनि धेरै छन्," पवित्राले भने, "संस्कृतको शब्द प्रयोग भए पनि त्यसलाई नेवारकरण गरिएको छ । संस्कृतमा एउटा किसिमले भनिन्छ, नेपाल भाषामा त्यही शब्दलाई

अकी किसिमले भन्दा नेवा शब्दजस्तै बन्न पुगेको छ ।" उनका अनुसार, नेपाल भाषामा ३० वटा अक्षर छन् संस्कृतका शब्द पनि

प्रयोगमा आएकाले यसमा संस्कृतका वर्णमाला पनि छन् । नेपाल भाषामा केही यस्ता अक्षर छन्, जुन नेपालमा गुठैँका संयुक्तजस्ता लाग्छन् तर एकै हुन् । जस्तै- ड्ह, न्ह, म्ह, ल्ह, ह । नेपाल भाषामा डु पछि फेरि ड्ह, नु पछि न्ह, मु पछि म्ह, लु पछि ल्ह अनि हु पछि ह शब्द आउँछ । जसरी यी अक्षरको नेपाल भाषामा विशेष स्थान छ, केही अक्षर भने नेपाल भाषामा प्रयोग हुँदैनन् ।

उदाहरणका लागि, टपरी वाला ट, ठूलो वाला ठ लगायत अक्षर नेपाल भाषामा आवश्यक छैन । नेपाल भाषाको आफ्नै मौलिक शब्दहरूमा तिनको प्रयोग हुँदैन । स, ष लगायत अक्षर पनि नेपाल भाषामा प्रयोग हुन्छ । पवित्राले थप उदाहरण दिँदै भने, हामी शान्ति लेख्छौं नि, त्यसलाई बोल्दा शु लाई अलिकति जिब्रो बटारेर बोलनुपर्ने हो, तर त्यसो गर्दैनौं । भन्दा त सान्ति नै भन्छौं । प्रयोग नै नहुने भएकाले नेपाल भाषामा त्यो अक्षर नै चाहिँदैन । "हामीले शान्ति लेख्दा मोटो श नलेख्दा पनि हुन्छ । संस्कृतबाट आएको भएर उसको भाषालाई पनि सम्मान गर्ने हिसाबले उसैको स्वरमा लेखौं न भनेर लेख्छौं," उनले भने ।

तु र टु को भिन्नता नेपाल भाषामा देखिनुलाई पनि पवित्रा भाषिक विविधता मान्छन् । जसरी अंग्रेजहरूले बोल्ने अंग्रेजी, फ्रान्सेलीले बोल्ने फ्रेंच भाषा अन्य देशकाले बोल्दा फरक सुनिन्छ, नेपाल भाषा पनि फरक हुनुलाई उनी मौलिकता मान्छन् ।

"हामीकहाँ दन्ते तु र दाँत नछुवाई बोल्ने टु छ । दाँतमा छुवाएर बोल्नेलाई खस भाषामा दातैमा छुवाएर बोल्छन्," तर ट को फरकबारे बताउँदै उनले

भने, "नेपाल भाषामा भने लेख्दा दाँतमै छुवाउने गरी लेख्छौं । त्यसलाई बोल्दा भने दाँतमा नभई हाम्रो जिब्रोले अलिकति माथि छोएको हुन्छ ।" "हामीले बोल्ने

हिँत (ढुंगेघारा) नै हो तर सुन्नेले हिँटी सुन्छन् अनि हामीलाई दोष दिन्छन्" प्रशिक्षक पवित्रा कसा:

उनले भने । आफूले बोल्दा ट-ट आउँछ भनेर अरूले जिस्काउँदैंमा आफ्नो भाषा

होला कि भन्ने डर हो । "आमाबुवालाई कस्तो लाग्यो भने घरमा नेपाल भाषा सिक्यो भने स्कुलमा पढ्न नसक्ला । जबकि तिनै आमाबुवाले नेपाल भाषा बोलेर स्कुलमा फरक भाषा पढ्न गएका थिए" पवित्राले भने, "म आज जे छु र मैले जति पनि गर्ने, नेपाल भाषा बोलेरै गर्ने । मलाई अरू भाषा बोल्न कुनै अप्ठ्यारो परेन । स्कुलमा खस भाषा सिक्ने, अलिअलि अंग्रेजी र टिमी हेरेर हिन्दी भाषा पनि सिक्ने । त्यसैले, एउटा भाषा सिक्दा अकी सिक्न गाह्रो हुने डर फालनुपर्छ ।"

राज्यको नीतिले पनि मातृभाषा उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

रञ्जना लिपि लिएर गएका थियौं । तर, राज्य स्तरबाट त्यसलाई संरक्षण गर्ने काम भएन । राज्यले उपेक्षा गरेपछि अब हामी आफैँले सिकाउनुपर्छ भनेर लागिपरेका छौं," उनले भने, "त्यस्तो महत्त्वपूर्ण भाषा नचिन्नु-नजान्नु भनेको दुःखको कुरा हो ।"

इतिहासमा जति बेला काठमाडौँ उपत्यकालाई "नेपाल" भन्न थालियो, यहाँ बस्ने सबैलाई नेपाल भनिन्थ्यो । त्यही अपभ्रंश हुँदै नेपाल अनि त्यसैबाट नेवा: भएको उनको भनाइ छ । त्यति बेले बनेको यो भाषा बोल्न र लिपि सिक्न नपाउनुलाई पवित्रा दुर्भाग्य

उपेक्षामा परेको उनको भनाइ छ । काठमाडौँ उपत्यकामा बोलिने नेपाल भाषाको उदाहरण दिँदै उनले भने, "आजभन्दा दुई सय वर्षअघिसम्म हामी नेपाल भाषामै बोल्थ्यौं, नेपाल भाषामै यहाँको भाषामा पढ्न, लेख्न र विभिन्न भाषिक गतिविधिहरू गर्न धेरै हदसम्म बन्देज गरे । स्कुल गएपछि नेपाल भाषा

कुरुक्षेत्रमा कौरवहरू : एउटा 'निम्छरो' महाभारत

-कुसुम भट्टराई
व्यास हिमालमुनी तपस्यारत महर्षि

व्यासले दिव्य सुमोर्नमार्फत बोध गरेको र गणेशजीले लेखेको यो धर्मिक महानकाव्य महाभारतको हवाला दिएर नेकपाका

दुवै पक्षका नेताहरू आभस भाषाहरूमा भनिरहेका छन्- "आजको महाभारतमा हामी सत्यको पक्षमा छौं र अन्ततः सत्यकै जित हुनेछ ।"

चक्रव्यूहमा मारिएका अर्जुनपुत्र अभिमन्यूका नाती राजा जन्मेजय (परीक्षितपुत्र) को सर्पयज्ञ अनुष्ठानमा विद्वान वैशम्पायनले मनुष्यलोकमै पहिलो पटक सुनाएको महाभारत कथा यदि सुदूर अतितमा घटेकै थियो भने पनि अब त्यस्तो उच्चकोटीको युद्ध सायदै सम्भव होला ।

नेकपाभित्रको कचिंगल, स्वार्थको टक्कर र मर्यादाहीन गालीगलौजलाई महाभारतसँग दाँजु बडो हाँस्यास्पद छ । एकछिनलाई नेकपाभित्रको कलहलाई 'महाभारत' नै मानिदिउँ । यदि यस्तो हो भने, यो 'कुरुक्षेत्र' मा कौरवहरू नै आपसमा भिडिरहेको देखिन्छ । यो यस्तो अनौटो 'महाभारत' हो, जहाँ कुरुक्षेत्रमा पाण्डवहरू नै छैनन् । धर्मराज युधिष्ठिर, गाण्डीवधारी अर्जुन, बलशाली भीम र आज्ञाकारी नकुल र सहदेव कुरुक्षेत्र बाहिर छन् । अर्जुन नै नभएपछि यो 'महाभारत' मा कृष्णको उपस्थिति हुने कुनै आण । कृष्ण र अर्जुनबिनाको निम्छरो महाभारतबाट महान भगवद्गीताको उद्भव हुने कुरा पनि आण ।

कौरवहरू आपसमा भिडिरहेका छन् । तर, कौरवहरूमा पनि सबै पात्र कुरुक्षेत्रमा छैनन् । भीष्म पितामह, आचार्य द्रोण, नीतिवान विदुरलाई यो युद्धमा कुनै रुची छैन । अंगराज कर्णले ठाने, 'यो मेरो उपस्थितिलायक युद्ध हैन ।' हुँदाहुँदा अनेक

दुर्गुणकावीच मित्रको मान गर्ने खुबी भएका दुयोधनसमेत युद्धमा होमिएका छैनन् । नेकपाभित्रको 'कौरवीय कलह' मा को को पात्र छन् त ? बडा अदभूत दृश्य महाभारतको हवाला दिएर नेकपाका

दुवै पक्षका नेताहरू आभस भाषाहरूमा भनिरहेका छन्- "आजको महाभारतमा हामी सत्यको पक्षमा छौं र अन्ततः सत्यकै जित हुनेछ ।"

साहित्य खेलकूद मनोरञ्जन स्वास्थ्य

अत्यन्तै हानिकारक पाँच सेता खाद्य पदार्थ

-डा सुधाश्री अधिकारी

व्यस्त जीवनशैलीका साथै स्वाद र बनावटले गर्दा आजकाल बजारमा प्रशोधन गरिएका खानेकुराको माग बढ्दो छ। मुख्यतया: हाम्रो शरीरलाई असर गर्ने भनेको पञ्च श्वेत खाद्य अर्थात् पाँच सेता खानेकुरा हुन्। पञ्च श्वेत खाद्य भन्नाले ती खाद्य हुन्, जसले हाम्रो शरीरलाई नराम्रो असर पारिरेका हुन्छन्। प्रशोधन गरिएको अर्थात् सेतो चामल, मैदा, चिनी, नुन र पास्चराइज गरिएको दूध। यी पाँच सेता खानेकुरा हामी दैनिक रूपमा उपभोग गरिरहेका हुन्छौं।

सेतो चामल दैनिक रूपमा प्रयोग गर्ने सेतो चामलले हामीलाई रोगको निजक पुर्याइरहेको छ। सेतो चामल प्रशोधित चामल हो जसमा पोषणको मात्रामा स्टार्चबाहेक अरु केही हुँदैन। यो स्टार्च यस्तो प्रकारको खाद्य हो जुन पाचन प्रक्रियामा छिट्टै जान्छ र रगतमा ग्लुकोजको मात्रालाई बढाउँछ। यस्तो चामलको सेवनले छिटो भोक लाग्ने हुन्छ। भोक लागेपछि हामी छिटोछिटो केही न केही खाइरहेका हुन्छौं। जसले हाम्रो शरीरमा गएर इन्सुलिनको मात्रालाई अत्यधिक रूपमा बढाइदिन्छ र भविष्यमा मोटपना र अन्य दीर्घकालीन रोगहरूको सिकार बनाउँछ। त्यसैले यसको सट्टामा सम्पूर्ण अन्न नै रोच्ने गरौं, जस्तै: खैरो चामल वा प्रशोधन नगरिएको चामल।

मैदा मैदा यस्तो खाद्यान्न हो जसलाई हामीले दैनिक रूपमा उपभोग गरिराखेका हुन्छौं। मैदालाई प्रशोधन गरेर बनाइएको

हुन्छ। यसलाई सेतो बनाउनका लागि ओलोकसन एक रसायनिक ब्लिचिंग एजेन्टको प्रयोग गरिन्छ जुन हाम्रो शरीरको लागि हानिकारक छ।

सबैले अनुभव गरेकै कुरा हो, जब मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाइन्छ, पेटमा केही न केही समस्या उत्पन्न हुन्छ। मैदाबाट बनेका परिकार म:म, चाउमिन, बिस्कुट र बेकरीले शरीरमा भएको इन्सुलिन भन्ने हमीन निक्लने

शरीरको तौल बढाउने र विभिन्न रोग उत्पादन गर्ने काम मात्र गर्छ चिनीले। त्यसैले प्रशोधन गरिएको चिनी कुनै खानेकुरामा समावेश नगर्दा राम्रो हुन्छ। नुन नुन शरीरको लागि आवश्यक त छ तर थोरै मात्रामा। यदि धेरै मात्रामा नुन सेवन गरियो भने शरीरलाई नुनीकरण गर्नका लागि शरीरमा भएको पानीको मात्रा उपयोग हुन जान्छ र रगतको

सिदे नुन अथवा वीरे नुन रोच्ने गरौं। पास्चराइज गरिएको दूध दूध भन्ने बित्तिकै कतिपयलाई शरीरको लागि महत्वपूर्ण चिज हो जस्तो लाग्छ। दूध शरीरको लागि राम्रो त हो तर अन्न र हरियो घाँस खुवाएर पालिएका पशुबाट उत्पादन गरिएको छ भने मात्र। तर आजकालको आधुनिकीकरणले हाम्रो दैनिकीमा धेरै परिवर्तन ल्याएको छ जसले गर्दा बजारमा पाइने पास्चराइज गरिएको दूध प्रयोग गरिरहेका छौं। यस्तो दूधले शरीरलाई फाइदा गर्नुको साटो बेफाइदा गरिरहेको छ।

पास्चराइज गरिएको दूध लामो समयसम्म त बिगिँदैन तर यो पदार्थमा दूधमा पाइने पोषक तत्व जस्तै: भिटामिन ए, बि १२ र सी नष्ट भएर जान्छ। त्यसैगरी यसले हाम्रो शरीरलाई चाहिने शुद्ध दूधमा पाइने ब्याक्टेरिया पनि नष्ट गर्छ। दूध हामीले क्याल्सियमको परिपूर्तिका लागि खाइरहेका हुन्छौं तर पास्चराइज गर्ने क्रममा क्याल्सियम हाम्रो शरीरमा अवशोषण गर्नको लागि चाहिने फास्फेट इन्जाइमलाई नष्ट गरिदिन्छ र शरीरमा क्याल्सियमको कमी देखा पर्न जान्छ अर्थात् महत्वपूर्ण कुरा, आजकाल पशु फार्महरूमा दूधको उत्पादन बढाउनका लागि विभिन्न थरीका हमीन र भिटामिनको प्रयोग गरिन्छ। हामीले दूधसँगै ती हमीनहरू पनि खाइरहेका हुन्छौं। यस्ता हमीनहरूले शरीरमा नकारात्मक असर गरिरहेको हुन्छ। त्यसैले सकेसम्म कुनै हमीन प्रयोग नगरिएको दूध सेवन गरौं (डा अधिकारी पोषण वैज्ञानिक हुन्।)

चापलाई बढाइदिन्छ जसले गर्दा मानिस उच्च रक्तचापको सिकार हुन पुग्छ। हामी दैनिक प्रशोधन गरिएको नुन प्रयोग गरिराखेका हुन्छौं। नुन प्रशोधन गर्ने क्रममा फ्लोराइडको प्रयोग गरिएको हुन्छ जसले शरीरलाई नराम्रो असर गर्छ। अर्को कुरा, हामी आयोडिन हालिएको नुन प्रयोग गर्छौं। यसले फाइदा त पुर्याउँछ तर के आयोडिन सामान्य तापक्रममा पनि बाफमा परिवर्तन हुन जान्छ र खाना बनाउने क्रममा उडेर जान्छ। त्यसैले आयोडिनको लागि नुनको सेवन गर्दा खानामा अत्यन्तै मात्र हाल्ने गरौं र कम मात्रामा प्रयोग गरौं। यदि नुन सेवन सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

चिनी चिनी एक यस्तो खाद्य वस्तु हो, जुन बिहान उठ्ने बित्तिकैदेखि प्रयोग हुन थाल्छ। हाम्रो पेट बेलुकी खाना खाएपछि बिहान उठ्ने समयसम्म खाली भइसकेको हुन्छ। खाली पेटमा एकाबिहाने दूध र चिनी हालेको चिया र मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाने गरिन्छ, जुन रोगको घर हो। चिनीमा क्यालोरी पनि धेरै हुन्छ र पोषण पनि नहुने भएको हुनाले यसलाई खाली क्यालोरी पनि भनिन्छ। चिनीको सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

बेटा सेललाई नोकसान पुर्याउँछ, जसले गर्दा भविष्यमा मधुमेह र अन्य दीर्घरोगको सिकार बनाउँछ।

चिनी

चिनी एक यस्तो खाद्य वस्तु हो, जुन बिहान उठ्ने बित्तिकैदेखि प्रयोग हुन थाल्छ। हाम्रो पेट बेलुकी खाना खाएपछि बिहान उठ्ने समयसम्म खाली भइसकेको हुन्छ। खाली पेटमा एकाबिहाने दूध र चिनी हालेको चिया र मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाने गरिन्छ, जुन रोगको घर हो। चिनीमा क्यालोरी पनि धेरै हुन्छ र पोषण पनि नहुने भएको हुनाले यसलाई खाली क्यालोरी पनि भनिन्छ। चिनीको सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

बेटा सेललाई नोकसान पुर्याउँछ, जसले गर्दा भविष्यमा मधुमेह र अन्य दीर्घरोगको सिकार बनाउँछ।

चिनी

चिनी एक यस्तो खाद्य वस्तु हो, जुन बिहान उठ्ने बित्तिकैदेखि प्रयोग हुन थाल्छ। हाम्रो पेट बेलुकी खाना खाएपछि बिहान उठ्ने समयसम्म खाली भइसकेको हुन्छ। खाली पेटमा एकाबिहाने दूध र चिनी हालेको चिया र मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाने गरिन्छ, जुन रोगको घर हो। चिनीमा क्यालोरी पनि धेरै हुन्छ र पोषण पनि नहुने भएको हुनाले यसलाई खाली क्यालोरी पनि भनिन्छ। चिनीको सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

बेटा सेललाई नोकसान पुर्याउँछ, जसले गर्दा भविष्यमा मधुमेह र अन्य दीर्घरोगको सिकार बनाउँछ।

चिनी

चिनी एक यस्तो खाद्य वस्तु हो, जुन बिहान उठ्ने बित्तिकैदेखि प्रयोग हुन थाल्छ। हाम्रो पेट बेलुकी खाना खाएपछि बिहान उठ्ने समयसम्म खाली भइसकेको हुन्छ। खाली पेटमा एकाबिहाने दूध र चिनी हालेको चिया र मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाने गरिन्छ, जुन रोगको घर हो। चिनीमा क्यालोरी पनि धेरै हुन्छ र पोषण पनि नहुने भएको हुनाले यसलाई खाली क्यालोरी पनि भनिन्छ। चिनीको सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

बेटा सेललाई नोकसान पुर्याउँछ, जसले गर्दा भविष्यमा मधुमेह र अन्य दीर्घरोगको सिकार बनाउँछ।

चिनी

चिनी एक यस्तो खाद्य वस्तु हो, जुन बिहान उठ्ने बित्तिकैदेखि प्रयोग हुन थाल्छ। हाम्रो पेट बेलुकी खाना खाएपछि बिहान उठ्ने समयसम्म खाली भइसकेको हुन्छ। खाली पेटमा एकाबिहाने दूध र चिनी हालेको चिया र मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाने गरिन्छ, जुन रोगको घर हो। चिनीमा क्यालोरी पनि धेरै हुन्छ र पोषण पनि नहुने भएको हुनाले यसलाई खाली क्यालोरी पनि भनिन्छ। चिनीको सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

बेटा सेललाई नोकसान पुर्याउँछ, जसले गर्दा भविष्यमा मधुमेह र अन्य दीर्घरोगको सिकार बनाउँछ।

चिनी

चिनी एक यस्तो खाद्य वस्तु हो, जुन बिहान उठ्ने बित्तिकैदेखि प्रयोग हुन थाल्छ। हाम्रो पेट बेलुकी खाना खाएपछि बिहान उठ्ने समयसम्म खाली भइसकेको हुन्छ। खाली पेटमा एकाबिहाने दूध र चिनी हालेको चिया र मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाने गरिन्छ, जुन रोगको घर हो। चिनीमा क्यालोरी पनि धेरै हुन्छ र पोषण पनि नहुने भएको हुनाले यसलाई खाली क्यालोरी पनि भनिन्छ। चिनीको सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

बेटा सेललाई नोकसान पुर्याउँछ, जसले गर्दा भविष्यमा मधुमेह र अन्य दीर्घरोगको सिकार बनाउँछ।

चिनी

चिनी एक यस्तो खाद्य वस्तु हो, जुन बिहान उठ्ने बित्तिकैदेखि प्रयोग हुन थाल्छ। हाम्रो पेट बेलुकी खाना खाएपछि बिहान उठ्ने समयसम्म खाली भइसकेको हुन्छ। खाली पेटमा एकाबिहाने दूध र चिनी हालेको चिया र मैदाबाट बनेका खानेकुरा खाने गरिन्छ, जुन रोगको घर हो। चिनीमा क्यालोरी पनि धेरै हुन्छ र पोषण पनि नहुने भएको हुनाले यसलाई खाली क्यालोरी पनि भनिन्छ। चिनीको सेवनले शरीरलाई केही फाइदा हुँदैन।

प्रशोधन गरिएको अर्थात् सेतो चामल, मैदा, चिनी, नुन र पास्चराइज गरिएको दूध। यी पाँच सेता खानेकुरा हामी दैनिक रूपमा उपभोग गरिरहेका हुन्छौं।

डा सुधाश्री अधिकारी

मुक्तक

निशा के.सी.

आसपास, घ्वाइँकासा, र गोटी नबिस्रनु दुःखको विकट कर्णाली र डोटी नबिस्रनु पिजा बर्गरको राजधानीमा तिमी भए पनि आधाआधा बाँडेर खाएको, रोटी नबिस्रनु।

कसरी आफू र अरुलाई बचाउने ?

- नियमित रूपमा साबुन पानीले हात धुने।
- खोकदा र हाड्युँ गर्दा नाक र मुख छोप्ने।
- फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने।
- फ्लू जस्तो लक्षण देखिने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- जङ्गली तथा घरपालुवा पशुपन्छीसँगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- पशुजन्य मासु, दुध तथा अण्डा राम्रोसँग पकाएर खाने।

कमल गाउँपालिकाको कार्यालय
क्लाम्पाबजार, भापा

कसरी आफू र अरुलाई बचाउने ?

- नियमित रूपमा साबुन पानीले हात धुने।
- खोकदा र हाड्युँ गर्दा नाक र मुख छोप्ने।
- फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने।
- फ्लू जस्तो लक्षण देखिने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- जङ्गली तथा घरपालुवा पशुपन्छीसँगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- पशुजन्य मासु, दुध तथा अण्डा राम्रोसँग पकाएर खाने।

हल्दिबारी गाउँपालिकाको कार्यालय
हल्दिबारी, भापा

कसरी आफू र अरुलाई बचाउने ?

- नियमित रूपमा साबुन पानीले हात धुने।
- खोकदा र हाड्युँ गर्दा नाक र मुख छोप्ने।
- फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने।
- फ्लू जस्तो लक्षण देखिने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- जङ्गली तथा घरपालुवा पशुपन्छीसँगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- पशुजन्य मासु, दुध तथा अण्डा राम्रोसँग पकाएर खाने।

कचनकवल गाउँपालिकाको कार्यालय
बनियानी, भापा

प्राज्ञ पवन राजवंशीद्वारा रचित राजवंशी कविता

दादोर मुखे सुनु मुई--अघन पुष कोचेर हाउँस,
धानेर गरमे फेके ताउँस ।
सोदोर मेज्वानेर ओलगेल सिनान कर्ले माखे तेल,
गाति उर्हिँए देखि नाच, केतेक खाबो सरीपरा माच ।
दादोर मुखे-----
कुहोँसिर दिना भाका खाई, पोर्त् बठीए पिठ छबाई ।
लाफ सागेर खाई पेल्का सिठ, रसिया खाबार बास्या मिठ
दादोर मुखे-----
हाउली-बेधार च न छिले, हाउँसे रंगे काम करी ।
पईच पैचातीर मान रहे, साल्हाअ लिले पान धरी
दादोर मुखे सुनु मुई----- ।

कसरी आफू र अरुलाई बचाउने ?

- नियमित रूपमा साबुन पानीले हात धुने।
- खोकदा र हाड्युँ गर्दा नाक र मुख छोप्ने।
- फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने।
- फ्लू जस्तो लक्षण देखिने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- जङ्गली तथा घरपालुवा पशुपन्छीसँगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने।
- पशुजन्य मासु, दुध तथा अण्डा राम्रोसँग पकाएर खाने।

गौरादह नगरपालिकाको कार्यालय
गौरादह, भापा

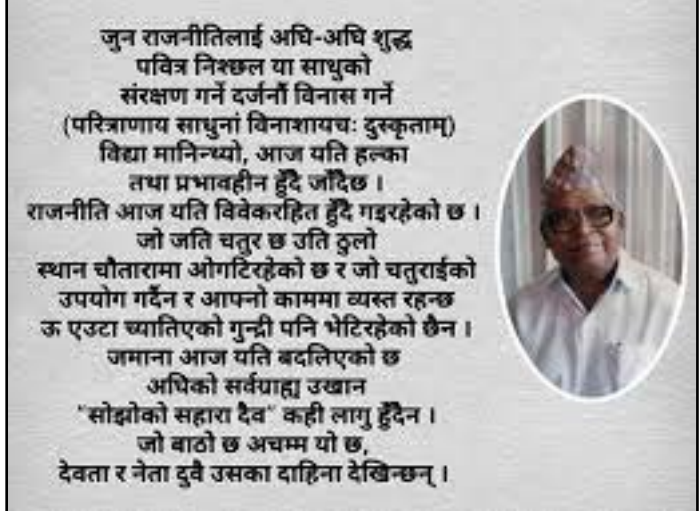
सि.के.२७ औं स्मृति दिवसमा समकालीनलाई सम्मान

– सन्दर्भ समाचारदाता
 विर्तामोड। प्रजातान्त्रिक समाजवादी दर्शनका व्याख्याता एवं विश्लेषक सि.के. प्रसाईंको २७ औं स्मृति दिवस सि.के. स्मृति प्रतिष्ठान, विर्तामोडमा सम्पन्न भएको छ। सि.के. स्मृति प्रतिष्ठानद्वारा आयोजित स्मृति दिवसको कार्यक्रममा बोल्दै नेपाली कांग्रेसका पूर्व महामन्त्री कृष्णप्रसाद सिटौलाले सि.के.लाई 'राजनीतिको विश्वकोष'को संज्ञा दिए। राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय राजनीतिको बारेमा पूर्ण ज्ञान राख्ने सि.के.ले अंग्रेजी, नेपाली बंगला भाषामा अत्यन्तै समयसन्दर्भिक लेखहरू लेख्ने गरेको स्मरण पनि गरे। सि.के. सिद्धान्तनिष्ठ नेता हुनुहुन्थ्यो, वी.पी. र सि.के. ले आफू नो निष्ठा र सिद्धान्त कहिल्यै छाड्नु भएन, उहाँहरूले देश र जनताको हितका लागि राजनीति गर्नुभयो-पूर्व उपप्रधानमन्त्री समेत रहनुभएका सिटौलाले भने-पाटीमा लागेका नेताहरूले अहिलेको विलासी जीवनप्रति आत्मचिन्तन गर्नुपर्छ र आफूलाई समाजवादी बाटोमा हिडाउनुपर्छ, समाजवादी संस्कार अवलम्बन गर्नुपर्छ।

बर्तमान समयमा निष्ठाको राजनीति च्युत हुँदै गएको प्रसङ्ग उल्लेख गर्दै नेता सिटौलाले सत्ताको नेतृत्व गर्नेहरूमा निष्ठा, त्याग र जनताको सच्चा चिन्ताभन्दा ब्याक्तिगत र गुटगत स्वार्थ हावी हुँदा राजनीतिक अस्थिरता निम्ति खतरा औँल्याए। कार्यक्रममा अर्का बक्ता नेपाली

प्रतिवन्धित समयमा समेत जनतासमक्ष लैजान महत्वपूर्ण भूमिका खेल्ने राष्ट्रपुकार साप्ताहिकका सम्पादक तथा सि.के.का समकालीन ब्यक्तित्व पत्रकार होमनाथ दाहाल र समकालीन नेता भैरवप्रसाद थपलियालाई सम्मान गरिएको थियो। सम्मानित ब्यक्तित्वहरूलाई प्रमुख अतिथि

कारण तत्कालीन सरकारले पक्राउ गरी लामो समय नखुबु जेलमा राखेको, नखुबु जेलबाट छोड्दा ६ महिनासम्म काठमाडौँबाहिर जान नपाउने प्रतिबन्ध सि.के.लाई लगाएको स्मरण गर्दै दाहालले सि.के.का विचारहरू पढ्न नकै लागि त्यससमय थुप्रै पाठक तथा नेतृत्ववर्गले राष्ट्रपुकार पत्रिका खोज्ने गरेको बताए।

कार्यक्रममा केन्द्रीय सदस्य सरिता प्रसाईंले नेपाली कांग्रेसका नेताहरू धेरै जनता कांग्रेस भएको चर्चा गर्दै उहाँहरूको विरासत कायम राख्न अहिलेका नेताहरूले समाजवादी आचरण दैनिक जीवनमा अनुशरण गर्नुपर्नेमा जोड दिनु। कार्यक्रममा सि.के. का विचारहरू तथा नेपाली कांग्रेसका गतिविधिलाई

सिटौलाले दोसल्ला ओढाएका थिए भने प्रतिष्ठानका संरक्षक विवेककेशरी प्रसाईंले सम्मानपत्र प्रदान गरेकाथिए। सम्मानित ब्यक्तित्व दाहालले सि.के.सँगको साम्यता र उहाँको लेखनक्षमताबारे चर्चा गर्दै वी.पी.को निधनपछि सि.के.लाई वी.पी.के. उतराधिकारीका रूपमा चर्चा गरिएको स्मरण गरे। प्रजातान्त्रिक आन्दोलनमा लागेकै

कार्यक्रममा संविधानसभा सदस्य सुधिरकुमार शिवाकोटी, नेपाली कांग्रेस भाषाका सभापति उद्भव थापा, पूर्व सभापति पूर्णानन्द शर्मा, प्रतिष्ठानका सल्लाहकार खगेन्द्र प्रसाईं लगायतले आ-आफ्नो धारणा राख्दै सि.के.को सादगी जीवन, समाजवादी दर्शन अनुरूपको संस्कार, विश्व राजनीतिबारे जानकारी राख्ने अद्भूत क्षमताको चर्चा गर्दै प्रत्येक नेताले समाजवादी संस्कार अवलम्बन गर्नसकेमात्रै उहाँप्रति सच्चा सम्मान हुने धारणा व्यक्त गरे। कार्यक्रममा प्रतिष्ठानले जिल्लाका सामुदायिक विद्यालयहरूका लागि वार्षिक रूपमा प्रदान गर्ने शैक्षिक सहयोग स्वरूप रु ५० हजार रूैया यसवर्षदेखि देवी मा.वि. विर्तामोडलाई प्रदान गरिएको थियो। सो क्रममा नेपाली कांग्रेसमा प्रवेश गरेका दयासागर आचार्यलाई नेपाली कांग्रेस भाषाका सभापति उद्भव थापाले सदस्यता प्रदान गरे।

सि.के. चिन्तन प्रतिष्ठानका अध्यक्ष टीका प्रसाईंको अध्यक्षतामा सम्पन्न कार्यक्रममा स्वागत उपाध्यक्ष कुमार भट्टाई र सञ्चालन महासचिव लक्ष्मी आचार्यले गरेका थिए।

बाह्रदशीमा स्नातक तहको क्याम्पस स्थापनाको माग

– सन्दर्भ समाचारदाता
 फुलबारी। स्नातक तह अध्ययनका लागि क्याम्पस स्थापना गर्न नेपाल बिद्यार्थी संघ जिल्ला कार्य समिति भापा र बाह्रदशी गाउँ इकाई समितिले गाउँपालिकाको ध्यानाकर्षण गराएको छ। नेबिसंघ भापाका अध्यक्ष राजेन्द्र उप्रेतीको नेतृत्वमा गाउँपालिका पुगेको टोलीले गाउँपालिकाका योजना अधिकृत तेजप्रसाद रेग्मीलाई ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएको हो।

स्थापना गरी सहयोग उपलब्ध गराउन माग गरिएको छ। न्यून आर्थिक अवस्था समुदायको बाहुल्य रहेको बाह्रदशीका बिद्यार्थीहरू अन्यत्र अध्ययनका लागि जान बाध्य हुँदा बिद्यार्थी र अभिभावक दुवै मर्कामा परेको पनि गाउँपालिकालाई बुझाइएको ज्ञापन पत्रमा उल्लेख छ।

ओभेलमा रहेको कालिका सिमसार

– सन्दर्भ समाचारदाता
 भद्रपुर। पर्यापर्यटन जोगाउने अभियानमा हलुवागढ सामुदायिक वन अग्रगतिमा रहेको त्यहाँको पर्यटन प्रवर्द्धन कार्यले प्रस्ट्याएको छ। सामुदायिक वनलाई मास्ने काम मात्र होइन पर्यटनको प्रवर्द्धन गरेर अगाडि बढाउने काम सामुदायिक वनले गर्नुपर्छ भन्ने नीति तीन वर्षअघि संघीय सरकारले उद्घोष गरेपछि त्यसैको पछि लाग्दै अर्जुनधारा नगरपालिका ? सिस्नेमा रहेको हलुवागढ सामुदायिक वनले कालिका सिमसारको नाममा आफ्नो वन क्षेत्रभित्र पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि अगाडि बढाएको छ। उक्त सिमसारमा नौकाविहारदेखि लिएर वन्यजन्तु अवलोकन गर्नका साथै बालबालिकाका लागि उपयुक्त ठाउँ निर्माण गरेको छ।

सिमसार हुँदै रोड गाउँपालिका छिर्ने बाटो बनेकोले पनि सातकटेरी बस्ती हिजोआज निकै उज्यालो देखिन्छ। कालिका सिमसार पर्यटनलाई उच्च राख्न सके हलुवागढ सामुदायिक वनमात्र ठाउँ बनेको छ। हाल संघीय सरकार र स्थानीय सरकारले यस क्षेत्रको विकासमा विभिन्न कार्यक्रमहरू अगाडि सारेर काम गर्ने भएको पाइन्छ। यतिका

होइन यस क्षेत्रमा रहेको उपभोक्ताको मन पनि उज्यालो हुनेछ। सिमसारलाई आकर्षक गन्तव्य बनाएको देखिन्छ त्यसैले पनि मौसम अनुसारको मानव उपस्थितिसँगै मनोरञ्ज र वनभोज खान आउनेहरूको संख्या पनि निकै बढेको पाइन्छ। सिमसारमा छिर्ने बित्तिकै धुपुप बजारबाट ७ किलोमिटर उत्तरमा रहेको उक्त सिमसार पुग्नुअघि सातकटेरी बस्तीले स्वागत गर्ने गरेको देखिन्छ। उक्त बस्तीमा समावेशी ढंगबाट मानव बसोबास गरेको पाइन्छ। कालिका

उद्यमशीलता र साक्षरता सम्बन्धी अभिमुखीकरण कार्यक्रम

– सन्दर्भ समाचारदाता
 धुलाबारी। सफल उद्यमी विनोद चौधरीले अनुशासन, कडा परिश्रम, दृढ इच्छाशक्ति र चाहेको कुरा पुऱ्याउँछु

चौधरीले प्रविधिको सहयोगले पनि धेरै युवाहरू उद्यमशिलतातर्फ उन्मुख भएको धारणा राखे। 'राजनीति पेशा होइन सेवा भन्ने

विगतदेखि वर्तमानसम्मको सफलताको कथा बताउँदै शिक्षा, स्वास्थ्य, कृषि, पर्यटन, बैक, होटल, हाइड्रो प्रोजेक्ट, उद्योग लगायतका क्षेत्रमा गरिएको लगानीले मुनाफा कमाउन सकिने बताए। अबको २० वर्षपछि मध्य पहाडी क्षेत्रका जग्गा उपयोग गरेर उद्योगधन्दा चलाउन सकिने बताउँदै नेपालमा विकासको पर्याप्त संभावना रहेको बताए। केही नलिन काठमाडौँ पुगेपछि आफूले २ हजारमा घर भाडा लिएर लिटल एन्जल्स स्कुल स्थापना गरेको स्मरण गर्दै उहाँले अहिले विद्यालय, बैक लगायतका क्षेत्रमा लगानी रहेको बताए। नेपाली कांग्रेस भाषाका सभापति उद्भव थापाले वी.पी. कोइरालाले सहकारी स्थापना सम्बन्धि नीति ल्याउनुभएको स्मरण गर्दै सहकारीले थुप्रै ब्यक्तिको आर्थिक स्तर उकास्न सहयोग पुऱ्याएको धारणा राखे।

उपाध्यक्ष डा. गोविन्द पोखरेल र राजु नेपालले गरिखाने अभियान के हो ? कसरी गरिखानसक्ने हुने ? लगायतका विषयमा प्रशिक्षण दिईएको कार्यक्रममा ५ लाखदेखि २५ लाखसम्मका परियोजनाहरू यस अभियानमा समेटिने बताएका थिए। गरिखाने अभियानका सदस्य इन्द्र बानियाले गाउँमुखी, कर्ममुखी र जनमुखी अभियानबाट काग्रेस बलियो हुने बताउँदै अब आर्थिक समृद्धिको मुद्दा लिएर लिटल एन्जल्स स्कुल स्थापना गरेको स्मरण गर्दै उहाँले अहिले विद्यालय, बैक लगायतका क्षेत्रमा लगानी रहेको बताए। नेपाली कांग्रेस भाषाका सभापति उद्भव थापाले वी.पी. कोइरालाले सहकारी स्थापना सम्बन्धि नीति ल्याउनुभएको स्मरण गर्दै सहकारीले थुप्रै ब्यक्तिको आर्थिक स्तर उकास्न सहयोग पुऱ्याएको धारणा राखे।

भन्ने संकल्पले ब्यावसायिक सफलता प्राप्त हुने बताएकाछन्। नेपाली कांग्रेस लगानी, पूर्वाधार, रोजगार समिति, कर्मभूमि समाजको आयोजनामा भाषाको धुलाबारीस्थित होटल मेची क्राउनमा आयोजित उद्यमशीलता र वित्तीय साक्षरता सम्बन्धी अभिमुखीकरण कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै प्रतिनिधिसभाका सांसद समेत रहेका चौधरीले रोजगारी, उद्यमशीलता र विकासले पाटीको मेरुदण्ड बलियो बनाउने र राष्ट्र बलियो हुने बताए।

स्पष्ट हुन जरुरी छ' -चौधरीले भने-राजनीतिलाई कमाउने माध्यम बनाएसम्म राजनीतिमा विकृति नै विकृति हुन्छ। नेतृत्वले पाटीलाई कमाउने माध्यम बनाउनुहुँदैन, कार्यकर्ताले जागिर, चन्दा र रोजगारीका लागि पाटी सदस्यता लिनुहुँदैन। विचारविनाको राजनीतिको जग बलियो नहुने टिप्पणी गर्दै चौधरीले नेपाली कांग्रेसका प्रत्येक वार्ड कार्यालयलाई गरिखाने कार्यालयको रूपमा स्थापित गर्न आग्रह समेत गरे। सरकारको नेतृत्व गर्ने राजनीतिक दलले सर्टीफिकेटको आधारमा सहूलियत ऋणको ब्यवस्था गरेर लगानीमैत्री वातावरण बनाउन पनि आग्रह गरे।

विचार, ब्यवहार, ब्यवसाय र विकासले मात्रै कांग्रेस कार्यकर्ता हुन सकिने सभापति थापाको भनाइ थियो। नेपाली कांग्रेस पाँचथरका सभापति नरेन्द्र केरुडले राजनीतिलाई सेवाका रूपमा लिन राजनीति सँगसँगै उद्यमशिलता आवश्यक रहेको बताए। राष्ट्रिय योजना आयोगका पूर्व

कर्मचारी र एकहजार बढीलाई रोजगारी दिइरहेको उदाहरण प्रस्तुत गरे। भाषाका उद्योगी, ब्यवसायीहरूको उल्लेख्य उपस्थिति रहेको कार्यक्रममा गरिखाने अभियान अन्तर्गत आगामी असार मसान्तसम्ममा एकहजार परियोजना सञ्चालनको लक्ष रहेको बताइएको थियो।

२५-३० वर्षअघि नेपाली कांग्रेसले लगानीमैत्री वातावरण नबनाएको भए अहिले यतिका ब्यक्तिहरू उद्यमी बन्ने थिएनन्'-चौधरीले भने-त्यतिबेलासम्म स्वास्थ्य, शिक्षा, उद्योगमा निजी लगानी गर्न सक्ने ब्यवस्था नै थिएन, त्यसयता निजी क्षेत्रमा लगानी बढेको छ। ' सोच, सपना, योजना, श्रोतको पहिचान गरेर तरिकाबद्ध लगानीले उद्यमशिलता बढाउन सहयोग पुग्ने बताउँदै उद्योगी

अर्जुनधारा प्रेस क्लबको दोस्रो वार्षिक साधारणसभा

– सन्दर्भ समाचारदाता
 शनिश्चरे। अर्जुनधारा नगरपालिका अन्तर्गत अर्जुनधारा प्रेस क्लबको दोस्रो वार्षिक साधारणसभा आइतबार सम्पन्न भएको छ। क्लबद्वारा स्थानीय साधुटार स्थित हात्ती आहालमा पर्यटकीय क्षेत्रमा आयोजित साधारणसभामा क्लबका अध्यक्ष कुमार भट्टराईले क्लबको वार्षिक गतिविधि अवगत गराउँदै कार्यालय निर्माण गर्नका लागि दाताबाट केहि धुराजग्गा निःशुल्क प्राप्त भएको जानकारी गराउनु भयो। भट्टराईको अध्यक्षता तथा अर्जुनधारा नगरपालिकाका प्रमुख हरिकुमार रानाको प्रमुख आतिथ्यतामा सम्पन्न कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि रानाले राष्ट्र संकटका कारण नगरका योजनाहरू अलपत्र परेको बताउनु भयो। कार्यक्रममा अतिथिका रूपमा पूर्व सामान्य प्रशासन

मन्त्री केशवकुमाले टेलिफोनमार्फत शुभकामना दिँदै क्लबलाई आफूले सक्ने सहयोग गर्ने वचन दिनुभयो। हचुमासा

सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहमा अध्यक्ष युवराज लोहारले हात्तीआहाल पर्यटकीय क्षेत्रको आश्यकता तथा चुनौतिहरूका बारेमा जानकारी गराउनु भयो।

विद्यालय व्यवस्थापन समिति गठन सम्बन्धि निषेधाज्ञा

– सन्दर्भ समाचारदाता
 गौरीगंज। विद्यालय व्यवस्थापन समिति गठन सम्बन्धि उच्च अदालत विराटनगर इलाम इजलासले दिएको अन्तरिम आदेशसहितको उत्प्रेषण

युक्त परमादेश निषेधाज्ञा बमोजिम कार्यान्वयन गर्न यहाँका पेशागत संघ संगठनहरूले माग गरेका छन्। नेपाल शिक्षक संघ गौरीगंज, नेपाल राष्ट्रिय शिक्षक संगठन गौरीगंज र एकिकृत अखिल नेपाल शिक्षक संगठन गौरीगंजले आज स.यु.त.रु.प.म। प्रेस विज्ञापित प्रकाशित गर्दै उच्च अदालत विराटनगर इलाम इजलासले दिएको परामादेश निषेधाज्ञाकार्यान्वयन गर्न माग गरेका हुन्। अदालतले

माघ २५ गते गाउँपालिकाको नाममा परामादेश जारी गरेको हो। गौरीगंज गाउँपालिकाले शिक्षा ऐन विपरित सामुदायिक विद्यालयहरूमा विद्यालय व्यवस्थापन समिति गठन प्रक्रिया अघि बढाएको भन्दै गौरादह नगरपालिका वार्ड नं. ५ बस्ने सोमनाथ काफ्लेले उच्च अदालत विराटनगर इलाम इजलासमा रिट निवेदन दिएका थिए। गाउँपालिकाले कार्यविधि बनाई कोरोना भाइरसको कारण देखाई गत जेठ १९ गते सामुदायिक विद्यालयहरूमा विद्यालय व्यवस्थापन समिति गठन गर्ने निर्णय गरेको थियो। उक्त निर्णय बमोजिम गाउँपालिकाले अधिकांस विद्यालयहरूमा विद्यालय व्यवस्थापन समिति गठनसमेत गरिसकेको छ।

गौरीगंज गाउँपालिकाको कार्यालय, गाउँपालिकाका अध्यक्ष, ६ वटै वडा कार्यालयका अध्यक्ष, शिक्षा समिति, गौरीगंज गाउँपालिका वार्ड नं. १ स्थित जनकल्याण आवाशिय विद्यालय, विद्यालयका प्रा.आलगायत १८ जना विरुद्ध विपक्षी बनाई रिट निवेदन परेको हो। शिक्षा ऐन २०२८ को दफा १२ को उपदफा १ बमोजिम सामुदायिक विद्यालयहरूमा विद्यालय व्यवस्थापन गठन गर्नुपर्ने मागसहित परेको रिट निवेदनप्रति तीन वटै संगठनहरूले ऐक्यबद्धता रहेको नेपाल शिक्षक संघ गौरीगंजका अध्यक्ष शोकाब प्रसाद ताम्जपुरियाले जानकारी गराएका छन्।

बिमा वापतको रकम रु. ७ लाख प्रदान

– सन्दर्भ समाचारदाता
 दमक। घर बनाउने क्रममा लडेर मृत्युभएका भापा,दमक ८ का ४० बर्षिय अतावुल मियाका परिवारलाई रु ७ लाख राहत प्रदान गरिएको छ। दमक ६ का प्रेमबहादुर काकीको पक्की घरमा काम गरिएका मियाको कामको सिलसिलामा गत असार २८ गते लडेर मृत्युभएको थियो। नेपाल स्वतन्त्र जडान तथा निर्माण मजदुर युनियन दमकले आफ्ना सदस्य रहेका मियाका परिवारलाई बिमा वापतको रकम रु ७ लाख उपलब्ध गराएको हो। दमक ५ मा कार्यालय रहेको युनियनले आज शुक्रवार यहाँ एक

कार्यक्रम गरि बिमा वापतको रकम मृतककी दुई श्रीमती मिना र नुरुस्वा खानु मियालाई संयुक्त रूपमा प्रदान गरिएको अध्यक्ष इन्द्रकुमार राईले

बताए। उक्त बिमा वापतको रकम युनियनका केन्द्रीय सदस्य कर्णबहादुर तामाङ,नेपाल इरिक्सा चालक संघ

शिवसताक्षीमा मेयरकप खेलकुद प्रतियोगिता हुने

– सन्दर्भ समाचारदाता
 शिवसताक्षी। भापाको शिवसताक्षीमा तेश्रो संस्करणको नगर स्तरीय मेयरकप खेलकुद प्रतियोगिता हुने भएको छ। ८ विधाका १९ वटा खेल नगरका विभिन्न खेल मैदान तथा कवर्डहेलमा हुने आयोजक शिवसताक्षी नगर खेलकुद विकास समितिले जनाएको छ। आयोजकका अनुसार फागुन १७ देखि

जानरल इन्स्योरेन्सको सहकार्यमा आफ्ना तीस जना सदस्यहरूको बिमा गराएको थियो। दमकका अध्यक्ष नेत्र सुनामसहित युनियन पदाधिकारी,सदस्यहरू, मियाका परिवारहरूको उपस्थितिमा हस्तान्तरण गरिएको थियो। संस्थाले आइएमइ

आमाको गर्भमा नभएको सुरक्षा कहाँ खोज्ने ?

—जानुका हुंगना

भनिन्छ नारी देवीको अवतार हो । उनीहरूको सम्मान हुनुपर्छ । नारी पुरुष रथको दुई पाङ्ग्रा हुन् । कुनै एकको खराबीले पनि घर चलन मुस्किल पर्छ भन्ने उक्तिसँगै आजकल हाम्रो समाजका हरेक क्रियाकलापमा पुरुष सह नै महिलाहरूको सहभागिता भएको देखिन्छ । देशको राजनीति क्षेत्रदेखि अन्य निजामती क्षेत्र, व्यावसायिक क्षेत्र, विभिन्न कलाकारिता नाट्य क्षेत्र, धार्मिक सांस्कृतिक क्षेत्र लगायत धेरै ठाउँहरूमा महिलाको उपस्थिति र कार्य सम्पन्नताको जिम्मेवारी बराबर देखिन्छ । एउटा घरभित्रको चुलोचौको, बालबच्चा र अन्य घरायसी जिम्मेवारीको बाबजुद बाहिरी कामकाजमा जुट्नु उति सजिलो छैन । यद्यपि उनीहरूको जोश र जाँगर इच्छाशक्तिको कारण सबै क्षेत्रमा महिला सहभागीता हुनुलाई समाज परिवर्तनको सकारात्मक उपजको रूपमा लिन सकिन्छ । घर, समाज अनि राष्ट्र निर्माण कै काममा समेत महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरिरहेका नारी समुदायको अस्मिताको संरक्षणको कुरा गनुपर्दा शून्य सुरक्षाको अवस्थाभन्दा अनुचित नहोला ।

नेपालमा दिनप्रतिदिन तिब्र गतिमा बढीरहेको बलात्कार, हत्या-हिंसा, एसिड आक्रमण, अपहरण, बेचखन जस्ता अपराधिक गतिविधिले महिलाहरूको अस्तित्वमाथि नै धावा बोलिरहेका आभास हुन्छ । यस्तो अपराधको सिकार हुनेमा कम उमेरका बालिकाहरू र किशोर अवस्थामा प्रवेश गर्दै गरेका युवतीहरूको संख्या बढीमात्रमा भएको पाइन्छ । हुन त उमेको हिसाबले ६०/७० वर्ष नाघिसकेको बृद्धव्यवस्थाका आमाहरू पनि बलात्कारको सिकार भएको घटना हाम्रो समाजभित्र यथेष्ट छन् । बलात्कारको प्रसङ्गमा भन्नुपर्दा २०७५ साल श्रावण ११ मा कञ्चनपुरको भीमदत्तनगरपालिका-१८ निम्बुखेडास्थित उखुवारीमा १३ बर्षिया बालिका निर्मला पन्तको शव बलात्कारपछि हत्या गरेको अवस्थामा फेला परेको थियो हालसम्म त्यो घटनाको सत्यतथ्य बाहिर आउन सकेको छैन भने पुनः उस्तै प्रकृतिको अर्को घटना यसै माघ महिनामा भयो । बैतडीको दोण्डाकादार गाउँपालिका-७ चडेपानीकी १७ वर्षीया किशोरी भाग्यश्री भट्टको हत्या भएको छ ।

भएको प्रतिवेदनले देखाउदछ । अपराध लुकाउन १७ जना पीडितको हत्या भएको देखिन्छ यसरी तथ्यांक हेर्दा हामी अनुमान लगाउन सक्छौं हाम्रो देशमा हाम्रा चेलीबेटी कति सुरक्षित

छन् भनेर । त्यस्तै मुलुककै राजधानी काठमाडौंमा २०७५/७६ मा २१० वटा घटना भएका थिए भने भ्रामापा १३० । त्यसपछि सुनसरी, मोरङ र कैलालीमा धेरै घटना भएको तथ्यांक छ । सुनसरीमा ११०, मोरङमा १०२ र कैलालीमा १०० घटना भएको र ७७ वटै जिल्लामध्ये सबैभन्दा बढी घटना काठमाडौं र त्यसपछि भ्रामापा भएको प्रहरी तथ्यांकले देखाउँछ । प्रदेश अनुसार विश्लेषण गर्दा प्रदेश १ मै बढी घटना भएको देखिन्छ । प्रदेश १ मा २०७५/७६ मा ५९४ वटा घटना भए । त्यसपछि प्रदेश ५ मा ४०१ घटना भएको देखिन्छ । प्रदेश २ मा २८०, प्रदेश ३ मा २२५, प्रदेश ४ मा १६७, प्रदेश ६ मा १३५ र प्रदेश ७ मा १६० वटा बलात्कारको घटना भएको प्रहरी मुख्यालयले जनाएको छ । प्रतिवेदन अनुसार २६ देखि ३५ वर्षका महिला बढी बलात्कारको सिकार हुँदै

आएको देखिन्छ । २०७५/७६का कुल घटनामध्ये यो उमेर समूहका ७३४ महिला पीडित भएको देखिन्छ । त्यसपछि ३० देखि ४५ वर्षका ४१० जना बलात्कृत भएको देखिन्छ । १७ बसन्तपुरमा ट्युसन पढ्न गएका दुई किशोरीमाथि एसिड आक्रमण भएको थियो । यसरी ७ वर्षभित्र देशभरमै १९ युवतीयुवती एसिड प्रहारको सिकार भएका देखिन्छ भने ३ जना पुरुष समेत एसिड प्रहारको पीडित भएको तथ्यांकले देखाउँदछ । एसिड आक्रमणका घटना प्रायः प्रेम प्रतिशोधमा बढीपछि भएका देखिन्छ । प्रेम प्रस्ताव अस्वीकार गर्दा, विवाह गर्न नमान्दा र असमझदारी बढेपछि प्रेमिले प्रेमिकाथि एसिड आक्रमण गर्ने गरेको पाइएको प्रहरी अनुसन्धानले देखाउँछ । अपहरण, बलात्कार भने कतै एसिड प्रहार विभिन्न बहानामा लुटिनु, काटिनु वा लुछिनु पर्ने नारीले विवाह पश्चात भने दाजु नल्याएको कारण शारीरिक, मानसिक यातनासँगै मर्नुपर्ने पनि हुन्छ । कतै बोक्सीको आरोपमा नारी नै जीउँदै जलनुपर्छ भने आमाको गर्भमा रहँदा गर्भपतनको सिकार बन्नुपर्छ । बिगतमा श्रीमानको चितासँगै सती जानुपर्ने कुरितिलाई हटाइ स्वतन्त्र भै बाच्ने अधिकार सुनिश्चित गरेको भएता पनि अहिलेको परिस्थितिमा आफ्नै श्रीमानले विभिन्न बहानामा श्रीमतीको हत्या गरेको दर्दनाक घटनाहरूले समाज दुखिरहेको छ । 'खोइ कहा छ सुरक्षा नारीको ?' जसको उत्तर एक जटिल प्रश्नमै सिमित रहेको देखिन्छ । सरोकारवाला पक्षहरूले

जतिसुकै नारीवादको भाषण गरे पनि, महिला हकहित र अधिकारको कुरा गरे पनि, महिला शिक्षा, सहभागिताका कुरा गर्दै हिँडे तापनि, कानुनको पन्नामा कडा दण्ड सजाय दिने व्यवस्था भए तापनि अकाल मृत्यु खेप्न बाध्य छन् नारीहरू । आफ्नी आमाको गर्भदेखि नै गर्भपतनको समस्याबाट असुरक्षित हुँदै एक अबोध शिशुले यो धरामा पाइला टेकेदेखि नै अनेक किसिमका हिंसाको शिकार हुँदै मृत्युवरण गर्नुपर्नेसम्मको परिस्थिति भएलुपर्छ । तसर्थ समस्त नारीहरूको हित र सुरक्षा कहाँ र कसरी खोज्ने भनि एक गम्भीर प्रश्न आज सारा नेपालीको एक साभ्ना सवाल बनिरहेको छ । हँसैदेखि खेल्दै विद्यालय जाने उमेरका सम्पूर्ण हाम्रा छोरीहरूलाई जिर्मला र भाग्यश्री जस्तो अनुसन्धानमै अलिभएको घटनाको पात्र हुनबाट बचाऔं । अपराधीलाई दण्ड सजायमा कडाइ नहुँदा यस्तो घटना बढ्ने क्रम जारी छ । विद्यालय जस्तो सम्वेदनशील ठाउँमा शिक्षकमा पनि विद्याथीहरू असुरक्षित छन् । सुरक्षाको कुरा गर्दा घर, समाज, बजार, मठमन्दिर, बाटोघाटो कहिले कतै पनि सुरक्षित महशुस गर्ने अवस्था देखिँदैन । आफ्नो बुवाबाट खोइ कहा छ सुरक्षा नारीको ? जसको उत्तर एक जटिल प्रश्नमै सिमित रहेको देखिन्छ । सरोकारवाला पक्षहरूले

पौँच... -उसु, देविका खड्का -जुडो, कमला श्रेष्ठ -फेन्सिङ रहेका छन् । त्यस्तै, वर्ष उत्कृष्ट खेलाडी -युवामा रेजिन सुब्बा -फुटबल, मनिता श्रेष्ठ प्रधान -जुडो, अनुजा कुलुड राई -कबड्डी र वर्ष उत्कृष्ट प्रशिक्षकमा प्रवेश कटवाल -फुटबल, मदन उप्रेती

नाताभित्र यस्तो अपराधमा पर्नेहरूको संख्या कूल सख्याको आधाभन्दा बढी नै रहेको प्रतिवेदनले देखाउँदछ । आफ्नो परिवार र सम्बन्धिभित्र घटना भइसकेपछि ढाकछोप गरी पीडितको आवाजलाई दवाउने प्रवृत्तिले गर्दा प्रतिदिन अपराध बढीरहेको आकलन गरिन्छ । पहचानवाला र पदको दाबेदारबाट अथवा उनीहरूको नजिकका मान्छेहरूबाट हुने अपराधिक घटनामा राजनीतिक हस्तक्षेप भइ दोषीलाई लुकाइ पीडित पक्षलाई नै दोष दिने परिपाटीले प्रसिद्ध हाम्रो समाजमा आज नारी अस्मिता लुटिन रतिभर समय लाग्दैन । हामी हरेक व्यक्ति, समाज, सम्बन्धित निकाय लगायत सिङ्गो राष्ट्रले नै यस्ता अपराधिक गतिविधि के कस्ता कारणबाट भइरहेको छ ? यसलाई कसरी न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ ? भन्ने कुराको मनोवैज्ञानिक ढंगबाट अध्ययन, अनुसन्धान तथा विश्लेषण गरी समाधानको उपाय नखोज्ने हो भने कुनै पनि छोरी आफ्नै घर, विद्यालय, हाटबजार, मठमन्दिर कहिलेकतै पनि सुरक्षित भइ हिँड्न नसक्ने अवस्था देखिन्छ । तसर्थ हामी सबै सरोकारवाला व्यक्ति, निकाय, प्रशासन, राजनीति दल र नेता लगायत सिङ्गो राष्ट्रले नै यो समस्यालाई गहन रूपमा बुझी सुरक्षित वातावरण सिर्जनाको लागि जुट्नु आजको आवश्यकता देखिन्छ ।

पर्यटन पूर्वाधार विकासका लागि साभ्नेदारी योजना

—सन्दर्भ समाचारदाता
भद्रपुर । भ्रामापाका १० स्थानीय तहमा पर्यटन पूर्वाधार विकासका लागि सधिय सरकारले स्थानीय पालिकाहरूसँग साभ्नेदारी योजना अघि सारेको छ । कुल ४८ करोड ८३ लाखको योजना मध्ये स्थानीय तहले ३० प्रतिशत लगानी गर्नुपर्ने शर्त रहेको छ । पर्यटन उपज विकास साभ्नेदारी कार्यक्रममाफर्त सञ्चालन हुने परि योजनाहरूमा भ्रामापाका अर्जुनधाराको हलुवागढ पर्यटनप्रदेश प्रबर्द्धन परि योजनाका लागि ४ करोड ३५ लाख ५० हजार, बाह्रदशी गाउँपालिकाको साधुपती फ्रिल सिमसार क्षेत्रको पर्यटन प्रबर्द्धनमा ३ करोड ५० लाख, शिवसताक्षी नगरपालिकाको

दोमुखा चिल्ड्रेन पार्क तथा स्वीमिङ पुल निर्माणमा एक करोड ३० लाख, कचनकवल गाउँपालिकाको कचनकवलस्तम्भ र केचना फ्रिल ब्यवस्थापनका लागि ३ करोड ५० लाख, गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको कारोबारी सिमसार क्षेत्रका लागि ३

करोड ५० लाख, कमल गाउँपालिकाको साधुहोली पर्यटन क्षेत्रका लागि ३ करोड ५० लाख, कनकाइ नगर पालिकाको कनकाइ सामुदायिक वनस्पती उद्यान तथा विज्ञान पार्क परि योजनाका लागि ४ करोड ४९ लाख, भद्रपुर नगरपालिकाको साइन्स सिटी

निर्माणका लागि ४ करोड ३८ लाख, दमक नगरपालिकाको इन्ड्रेणी ताल संरक्षणका लागि ९८ लाख र हल्लिदवारी गाउँपालिकाको भेलागढी लोकतान्त्री शहिद स्मृति पार्क निर्माणका लागि ३ करोड ५० लाख रकम संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयले विनियोजन गरेको छ । भ्रामापा पर्यटन प्रबर्द्धनका लागि कुला ४८ करोड ८३ लाख रूपैया लगानी हुने मध्ये सधिय सरकारले भ्रामापाका १० पालिकालाई अलग अलग गरी ३४ करोड १८ लाख १० हजार रूपैया उपलब्ध गराउने छ भने भ्रामापाका पालिकाहरूले आ आफ्नो पर्यटन क्षेत्रमा परेको बजेटको ३० प्रतिशत हुन आउने जम्मा १४ करोड ६४ लाख ९० हजार रकम साभ्नेदारी गर्नु पर्नेछ ।

गौरादह नगरपालिकामा शिक्षकहरू धर्नामा

—सन्दर्भ समाचारदाता
भद्रपुर । गौरादह शिक्षक महासंघ नगर समितिले नगरपालिका कार्यालय अगाडि आज शुक्रबार धर्ना दिएको छ । गौरादह नगरपालिकाको शिक्षा बजेटमा व्यापक कटौती गरेको भन्दै शिक्षक महासंघ नगरसमितिको अगुवाईमा सामुदायिक विद्यालयका शिक्षकहरूले ३ घण्टा धर्ना दिएका हुन् । शिक्षकहरूले नारावाजी गर्दै प्ले कार्ड र ब्यानर सहित जनता मावि विद्यालयदेखि गौरादह बजार, डिपु चौक हुँदै नगरपालिका कार्यालय अगाडि धर्ना दिएका थिए । आर्थिक वर्ष २०७७/७८ मा छैटो नगरसभाबाट पारित शिक्षा बजेट अन्तर्गत नगरपालिकाले बाल शिक्षक र कर्मचारी प्रोत्साहन भत्ता, विद्यालय कर्मचारी निवृत्त प्रोत्साहन भत्ता, अंग्रेजी शिक्षक व्यवस्थापन प्रा.

वि.तह स्वयंसेवक र प्ले रूप कक्षा व्यवस्थापनलगायत १३ बुँदे मागसहित महासंघले धर्ना दिएको हो । गौरादह नगरपालि भित्र रहेका ३२ वटा सामुदायिक विद्यालयका शिक्षकहरूले शिक्षकमा ३९ लाख रूपैयाँ र प्ले रूप कक्षा व्यवस्थापन शिक्षकमा ८ लाख रूपैयाँ कटौती गरेको छ । कटौती गरिएको बजेटको विषयमा व्यक्तिगत तथा संस्थागतरूपमा पटक (पटक ध्यानाकर्षण गराए पनि नगरपालिकाले गम्भीरतापूर्वक नलिएकोले चरणबद्ध आन्दोलन गर्नु पर्ने बाध्यता भएको अध्यक्ष बाबुराम भण्डारीले बताए । नगरको शैक्षिक गुणस्तरमा नगरपालिका सजक रहेको बताउँदै शिक्षामा नगरपालिकाको छैटो नगर सभाबाट १ करोड ८६ लाख रूपैयाँमा

छुट्याएको गौरादह नगरपालिकाका प्रमुख रोहित कुमार साहले जानकारी गराए । कोरोना भाइरसको महामारीले वजेटको कार्यान्वयनमा नुनौती थपिएको नगर प्रमुख साहको भनाई थियो । शिक्षकहरूको मागप्रति नगरपालिका संवेदनशील भएको बताउँदै बाताको माध्यमबाट समस्याको हल गर्ने नगरप्रमुख साहले बताए । धर्ना कार्यक्रममा नेपाल शिक्षक महासंघका अध्यक्ष बाबुराम भण्डारी, नेपाल शिक्षक संगठन गौरादहका अध्यक्ष लिला गौतम, शिक्षक संघ गौरादहका अध्यक्ष रत्न कटुवाल, प्रगति माविका प्रअ डिल्लीराम अधिकारी, जनता माविका प्रअ हरि अधिकारी, मोती माविका कर्मचारी हरी ढकाल, बालशिक्षक भगवती भण्डारीलगायतले बोलेका थिए भने सञ्चालन महासंघका सचिव पुन्य मिश्रले गरेका थिए ।

अर्चना गुरुङ, इन्द्रसिंह राजवंशी, मन्जुल सुनुवार, निमा पोडसुवा भोटिया र जितेन साइपाङ रहेका छन् । यस्तै, केन्द्रिय प्रतिनिधिहरूमा बिराट किराती र जितेन पन्दाक तथा सल् लाहारकर मुनाराज शेर्मा, सुमित्रा बाइदेल चेलि र सेसेहाङ फियाक रहेका छन् । भेलामा महासंघका केन्द्रीय संयोजक राजन मुकारुड र सह संयोजक टंक सेलिङको उपस्थिति रहेको थियो ।

भ्रामापाका आदिवासी जनजाति श्रष्टाहरू संगठित

—सन्दर्भ समाचारदाता
भद्रपुर । भ्रामापाका आदिवासी जनजाति श्रष्टाहरू संगठित भएका छन् । विर्तामोडमा शनिवार सम्पन्न भेलाको मधुराज केरुङको संयोजकत्वमा नेपाल आदिवासी जनजाति साहित्यकार महासंघ लिम्बुवान राज्य समिति गठन गरिएको छ । गठित तर्दथ समितिको सहसंयोजकत्रयमा शिरेन बान्तावा, पार्वता पोम्, दावा शेर्पा, सचिवमा छत्र दलीमी, सहसचिवमा सुनिता तामाङ

र कोषाध्यक्षमा सुजन सेलिङ रहेका छन् । यस्तै सदस्यहरूमा डा. छत्र मावो, अजित धिमाल, इक्साहाङ चेम्जोङ

र कोषाध्यक्षमा सुजन सेलिङ रहेका छन् । यस्तै सदस्यहरूमा डा. छत्र मावो, अजित धिमाल, इक्साहाङ चेम्जोङ

र कोषाध्यक्षमा सुजन सेलिङ रहेका छन् । यस्तै सदस्यहरूमा डा. छत्र मावो, अजित धिमाल, इक्साहाङ चेम्जोङ

कसरी आफू र अरुलाई बचाउने ?

- नियमित रूपमा साबुन पानीले हात धुने ।
- खोकदा र हाक्नु गर्दा नाक र मुख छोप्ने ।
- फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने ।
- फ्लू जस्तो लक्षण देखिने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने ।
- जङ्गली तथा घरपालुवा पशुपन्छीसँगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने ।
- पशुजन्य मासु, दुध तथा अण्डा राम्रोसँग पकाएर खाने ।

गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको कार्यालय
गौरीगञ्ज, भ्रामा

कसरी आफू र अरुलाई बचाउने ?

- नियमित रूपमा साबुन पानीले हात धुने ।
- खोकदा र हाक्नु गर्दा नाक र मुख छोप्ने ।
- फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने ।
- फ्लू जस्तो लक्षण देखिने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने ।
- जङ्गली तथा घरपालुवा पशुपन्छीसँगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने ।
- पशुजन्य मासु, दुध तथा अण्डा राम्रोसँग पकाएर खाने ।

बाह्रदशी गाउँपालिकाको कार्यालय
फुलवारी, भ्रामा

कसरी आफू र अरुलाई बचाउने ?

- नियमित रूपमा साबुन पानीले हात धुने ।
- खोकदा र हाक्नु गर्दा नाक र मुख छोप्ने ।
- फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने ।
- फ्लू जस्तो लक्षण देखिने जो कोहीको सम्पर्कबाट टाढा रहने ।
- जङ्गली तथा घरपालुवा पशुपन्छीसँगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने ।
- पशुजन्य मासु, दुध तथा अण्डा राम्रोसँग पकाएर खाने ।

भ्रामा गाउँपालिकाको कार्यालय
कामाटोली, भ्रामा